

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/50/14**

**nr. 59/1999
av 30. april 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 44/1999 av 26. mars 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 98/433/EF av 26. juni 1998 om fastsettning av harmoniserte kriterium for å gje dispensasjon i medhald av foresegnene i artikkel 9 i rådsdirektiv 96/82/EF om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg XX etter nr. 23a (rådsdirektiv 96/82/EF) skal nytt nr. 23b lyde:

“23b. **398 D 0433**: Kommisjonsvedtak 98/433/EF av 26. juni 1998 om fastsettning av harmoniserte kriterium for å gje dispensasjon i medhald av foresegnene i artikkel 9 i rådsdirektiv 96/82/EF om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer (EFT L 192 av 8.7.1998, s. 19).”

Artikkell 2

Teksten til kommiserdak 98/433/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 1. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 30. april 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

⁽¹⁾ EFT L 266 av 19.10.2000, s.52, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 46 av 19.10.2000, s.277.

⁽²⁾ EFT L 192 av 8.7.1998, s. 19.

KOMMISJONSVEDTAK**av 26. juni 1998****om fastsettjing av harmoniserte kriterium for å gje dispensasjon i medhald av føresegne i artikkel 9 i rådsdirektiv 96/82/EU om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer(*)***[meldt under nummeret K(1998) 1758]*

(98/433/EU)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPAHAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 96/82/EU av 9. desember 1996 om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer⁽¹⁾, særleg artikkel 9, og

ut frå desse synsmåtane:

Etter artikkel 9 i direktiv 96/82/EU skal medlemsstatane krevje at dei driftsansvarlege i visse verksemder utarbeider tryggleiksrapportar.

I samsvar med artikkel 9 nr. 6 bokstav a) i direktiv 96/82/EU kan medlemsstaten, dersom det på fullnøyande måte kan påvisast overfor den rette styresmakta at visse stoff som finst i verksemda eller delar av verksemda, finst i ein tilstand som ikkje kan vere årsak til ei større ulukke, i samsvar med dei kriteria som er nemnde i bokstav b), avgrense kravet om opplysningar i tryggleiksrapportane til berre å omfatte dei spørsmål som er relevante for førebygging av den resterande faren for større ulukker, og for avgrensing av følgjane deira for menneske og miljø.

Desse kriteria rører ikkje ved fastsettjinga av mengdegrenser for farlege stoff for gjennomføringa av artikkel 9 i direktiv 96/82/EU.

I samsvar med artikkel 9 nr. 6 bokstav b) i direktiv 96/82/EU skal Kommisjonen, før direktivet vert gjennomført og i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 16 i rådsdirektiv

82/501/EØF av 24. juni 1982 om faren for større ulykker i forbindelse med visse aktiviteter i industrien⁽²⁾, fastleggje harmoniserte kriterium som gjer det mogleg for den rette styresmakta å avgjere om ei verksemde ikkje kan utgjere ein fare for større ulukker slik det er definert i bokstav a).

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som vart oppnemnt i medhald av artikkel 16 i direktiv 82/501/EØF —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

For å gjennomføre artikkel 9 nr. 6 i direktiv 96/82/EU om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer vedtek Kommisjonen dei harmoniserte kriteria som er oppførde i vedleget til dette vedtaket.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 26. juni 1998.

*For Kommisjonen**Ritt BJERREGAARD**Medlem av Kommisjonen*

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 192 av 8.7.1998, s. 19, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 59/1999 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 10 av 14.1.1997.

(²) TEF L 230 av 5.8.1982. Direktivet endra ved direktiv 87/216/EØF (TEF L 85 av 28.3.1987, s. 36), 88/610/EØF (TEF L 336 av 7.12.1988, s. 14) og 91/692/EØF (TEF L 377 av 31.12.1991, s. 48).

VEDLEGG**Harmoniserte kriterium for å gje dispensasjon i medhald av artikkel 9 i rådsdirektiv 96/82/EF
om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer**

Det kan gjevast dispensasjon i samsvar med føresagnene i artikkel 9 nr. 6 dersom minst eitt av dei følgjande allmenne kriteria vert stetta.

1. Den fysiske forma til stoffet

Stoff i fast form som ved normale tilhøve og ved eventuelle unormale tilhøve som er rimeleg føresielege, ikkje kan føre til at det vert frigjort materiale eller energi som kan innebere fare for ei større ulukke.

2. Inneslutting og mengder

Stoff som er emballerte eller inneslutta på ein slik måte og i slike mengder at det største utsleppet som er mogleg, under ingen omstende kan innebere fare for ei større ulukke.

3. Plassering og mengder

Stoff som finst i slike mengder og med slike avstandar til andre farlege stoff (i den same verksemda eller andre stader) at dei i seg sjølv ikke kan innebere fare for ei større ulukke eller utløyse ei større ulukke i samverknad med andre farlege stoff.

4. Klassifisering

Stoff som er definerte som «farlege stoff» etter den allmenne klassifiseringa i del 2 i vedlegg I til direktiv 96/82/EF, men som ikkje kan innebere fare for ei større ulukke, og som difor gjer at den allmenne klassifiseringa ikkje er føremålstenleg i dette tilfellet.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/50/15****nr. 60/1999
av 30. april 1999****om endring av EØS-avtalens protokoll 21 om gjennomføring av
konkurransebestemmelser for foretak**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 21 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 77/98 av 31. juli 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 av 22. desember 1998 om partenes uttalelser i visse framgangsmåter i henhold til EF-traktatens artikkel 85 og 86⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 av 22. desember 1998 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med anmodninger og meldinger fastsatt i rådsforordning (EOF) nr. 1017/68, (EOF) nr. 4056/86 og (EOF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkurransereglene på transportsektoren⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2482/98 opphever kommisjonsforordning (EOF) nr. 99/63 av 25. juli 1963 om uttalelser i henhold til artikkel 19 nr. 1 og 2 i rådsforordning (EOF) nr. 17/62, kommisjonsforordning (EOF) nr. 1630/69 av 8. august 1969 om uttalelser i henhold til artikkel 26 nr. 1 og 2 i rådsforordning (EOF) nr. 1017/68 samt avsnitt II i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4260/88 av 16. desember 1988 om underretninger, klager og anmodninger og om uttalelser i henhold til rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport og avsnitt II i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4261/88 av 16. desember 1988 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med klager og anmodninger og om uttalelser i henhold til rådsforordning (EOF) nr. 3975/87 om fastsettelse av framgangsmåten ved anvendelse av konkurransereglene på foretak innen luftransport, som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 opphever kommisjonsforordning (EOF) nr. 1629/69 av 8. august 1969 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med klager i henhold til artikkel 10, anmodninger i henhold til artikkel 12 og meldinger i henhold til artikkel 14 nr. 1 i rådsforordning (EOF) nr. 1017/68 samt avsnitt I i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4260/88 av 16. desember 1988 om underretninger, klager og anmodninger og om uttalelser i henhold til rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport og avsnitt I i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4261/88 av 16. desember 1988 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med klager og anmodninger og om uttalelser i henhold til rådsforordning (EOF) nr. 3975/87 om fastsettelse av framgangsmåten ved anvendelse av konkurransereglene på foretak innen luftransport, som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen.

Listen i avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1 gir en generell oversikt over fellesskapsretten på dette området.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 og (EF) nr. 2843/98 skal føres opp på listen i avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1, og kommisjonsforordning (EOF) nr. 99/63, (EOF) nr. 1629/69, (EOF) nr. 1630/69, (EOF) nr. 4260/88 og (EOF) nr. 4261/88 oppheves i listen i nevnte artikkel –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelf 1

1. I avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1 erstattes nr. 5 (kommisjonsforordning (EOF) nr. 99/63) med følgende:
 - “5. **398 R 2842:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 av 22. desember 1998 om partenes uttalelser i visse framgangsmåter i henhold til EF-traktatens artikkel 85 og 86 (EFT L 354 av 30.12.1998, s. 18).”
2. I avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1 etter nr. 14 (kommisjonsforordning (EOF) nr. 4261/88) skal nytt nr. 15 lyde:

⁽¹⁾ EFT L 172 av 8.7.1999, s. 56, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 30 av 8.7.1999, s. 153.

⁽²⁾ EFT L 354 av 30.12.1998, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 354 av 30.12.1998, s. 22.

“15. **398 R 2842**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 av 22. desember 1998 om partenes uttalelser i visse framgangsmåter i henhold til EF-traktatens artikkel 85 og 86 (EFT L 354 av 30.12.1998, s. 18).”

Artikkelen 2

I avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1 etter nr. 15 (kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98) skal nytt nr. 16 lyde:

“16. **398 R 2843**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 av 22. desember 1998 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med anmodninger og meldinger fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkuransereglene på transportsektoren (EFT L 354 av 30.12.1998, s. 22).”

Artikkelen 3

I avtalens protokoll 21 artikkel 3 nr. 1 oppheves nr. 8 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 1629/69), nr. 9 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 1630/69), nr. 12 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 4260/88) og nr. 14 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 4261/88).

Artikkelen 4

Teksten til kommunisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 og (EF) nr. 2843/98 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelen 5

Denne beslutning trer i kraft 1. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 6

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 30. april 1999.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2842/98**av 22. desember 1998****om partenes uttalelser i visse framgangsmåter i henhold til EF-traktatens artikkel 85 og 86(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde,

under henvisning til rådsforordning nr. 17 av 6. februar 1962, første forordning om anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86⁽¹⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 24,

under henvisning til rådsforordning (EOF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968 om anvendelse av konkuransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei⁽²⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 29,

under henvisning til rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 av 22. desember 1986 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport⁽³⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 26,

under henvisning til rådsforordning (EOF) nr. 3975/87 av 14. desember 1987 om fastsettelse av framgangsmåten ved anvendelse av konkuransereglene på foretak innen luftrtransport⁽⁴⁾, sist endret ved forordning (EOF) nr. 2410/92⁽⁵⁾, særlig artikkel 19,

etter samråd med vedkommende rådgivende komiteer for konkurancesaker, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er gjort betydelige erfaringer i forbindelse med anvendelsen av kommisjonsforordning nr. 99/63/EOF av 25. juli 1963 om uttalelser i henhold til artikkel 19 nr. 1 og 2 i rådsforordning nr. 17⁽⁶⁾, kommisjonsforordning (EOF) nr. 1630/69 av 8. august 1969 om uttalelser i henhold til artikkel 26 nr. 1 og 2 i rådsforordning (EOF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968⁽⁷⁾, avsnitt II i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4260/88 av 16. desember 1988 om underretninger, klager, anmodninger og uttalelser i henhold til rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport⁽⁸⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, og avsnitt II i kommisjonsforordning (EOF) nr. 4261/88 av 16. desember 1988 om klager, anmodninger og uttalelser i rådsforordning (EOF) nr. 3975/87 om fastsettelse av fremgangsmåten ved anvendelse av konkuransereglene på foretak innen luftrtransport⁽⁹⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.
- 2) Erfaringene har vist at det er nødvendig å forbedre visse saksbehandlingsmessige sider ved nevnte forordninger. Av klarhetshensyn bør det derfor vedtas en forordning der de forskjellige framgangsmåter for uttalelse fastsatt i forordning nr. 17, forordning (EOF) nr. 1017/68, forordning (EOF) nr. 4056/86 og forordning (EOF) nr. 3975/87 er samlet. Forordning (EOF) nr. 99/63 og (EOF) nr. 1630/69 bør derfor erstattes, og avsnitt II i forordning (EOF) nr. 4260/88 og nr. 4261/88 oppheves og erstattes.
- 3) Bestemmelsene om Kommisjonens framgangsmåte etter kommisjonsbeslutning 94/810/EKS/EF⁽¹⁰⁾ bør være slik utformet at de helt og fullt sikrer retten til å bli hørt og retten til å forsvere seg. For dette formål bør Kommisjonen med hensyn til retten til å bli hørt skille mellom de parter som den har reist innsigelser mot, parter som har innsendt anmodning eller klage, og annen tredjemann.
- 4) I samsvar med prinsippet om retten til å forsvere seg må de parter som Kommisjonen har reist innsigelser mot, gis mulighet til å framlegge merknader til alle innsigelser Kommisjonen har til hensikt å ta i betraktning i sine vedtak.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 354 av 30.12.1998, s. 18, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 60/1999 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT 13 av 21.2.1962, s. 204/62.

(²) EFT L 175 av 23.7.1968, s. 1.

(³) EFT L 378 av 31.12.1986, s. 4.

(⁴) EFT L 374 av 31.12.1987, s. 1.

(⁵) EFT L 240 av 24.8.1992, s. 18.

(⁶) EFT 127 av 20.8.1963, s. 2268/63.

(⁷) EFT L 209 av 21.8.1969, s. 11.

(⁸) EFT L 376 av 31.12.1988, s. 1.

(⁹) EFT L 376 av 31.12.1988, s. 10.

- 5) Parter som har innsendt anmodning eller klage, må gis anledning til å gi uttrykk for sitt syn dersom Kommisjonen anser at det ikke er tilstrekkelig grunnlag for å etterkomme anmodningen eller behandle klagen. Den som har innsendt anmodning eller klage, må oversendes en kopi av den ikke-fortrolige utgaven av innsigelsene og gis mulighet til å gi uttrykk for sitt syn skriftlig når Kommisjonen reiser innsigelser.
- 6) Annen tredjemann med berettiget interesse må også gis mulighet til å gi uttrykk for sitt syn skriftlig dersom vedkommende skriftlig anmoder om det.
- 7) De forskjellige personer som er berettigede til å framlegge merknader, bør både i egen interesse og med henblikk på saksbehandlingen gjøre det skriftlig, uten at dette berører deres rett til eventuelt å anmode om en muntlig høring for å utfylle den skriftlige saksbehandlingen.
- 8) Det er nødvendig å fastsette rettigheten til de personer som skal avgjøre uttalelse, og på hvilke vilkår de kan la seg representere eller gis bistand.
- 9) Kommisjonen må fortsatt ta hensyn til foretakenes berettigede interesse av å beskytte sine forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger.
- 10) Sammenhengen mellom Kommisjonens nåværende administrative praksis og rettspraksis til Domstolen og De europeiske fellesskaps försteinstansdomstol må sikres, i samsvar med Kommisjonens melding om interne saksbehandlingsregler for anmodninger om dokumentinnsyn i saker som gjelder anvendelsen av traktatens artikkel 85 og 86, EKSF-traktatens artikkel 65 og 66 og rådsforordning (EOF) nr. 4064/89⁽¹⁾.
- 11) For å lette en korrekt gjennomføring av høringen bør det tillates at det gjøres lydopptak av alle uttalelser avgitt under høringen.
- 12) Av hensyn til rettssikkerheten bør det fastsettes en frist for framsettelse av de forskjellige personers uttalelser i henhold til denne forordning ved at det bestemmes et tidspunkt for når de skal være Kommisjonen i hende.
- 13) Vedkommende rådgivende komité etter artikkel 10 nr. 3 i forordning nr. 17, artikkel 16 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 15 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 4056/86 eller artikkel 8 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 3975/87 må avgjøre uttalelse på grunnlag av et foreløpig utkast til vedtak. Den bør derfor rådspørres i en sak når saken er ferdig undersøkt. Slik rådspørring bør ikke være til hinder for at Kommisjonen kan gjenåpne undersøkelsen dersom det er behov for det —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

Virkeområde

Artikkkel 1

Denne forordning får anvendelse på uttalelse fra partene omhandlet i artikkel 19 nr. 1 og 2 i forordning nr. 17, artikkel 26 nr. 1 og 2 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 23 nr. 1 og 2 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 16 nr. 1 og 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87.

KAPITTEL II

Uttalelse fra de parter Kommisjonen har reist innsigelser mot

Artikkkel 2

1. Kommisjonen skal la de parter den har reist innsigelser mot, få uttale seg før den rådspør vedkommende rådgivende komité i samsvar med artikkel 10 nr. 3 i forordning nr. 17, artikkel 16 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 1017/68, i artikkel 15 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 4056/86 eller artikkel 8 nr. 3 i forordning (EOF) nr. 3975/87.

2. I sine vedtak skal Kommisjonen behandle bare innsigelser som partene har fått anledning til å uttrykke sitt syn på.

Artikkkel 3

1. Kommisjonen skal underrette partene skriftlig om innsigelsene. Innsigelsene skal meddeles hver av dem eller en behørig utpekt representant.

2. Kommisjonen kan underrette partene ved offentliggjøring i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* dersom sakens omstendigheter gjør det berettiget, særlig dersom det er mange foretak som skal underrettes, og ingen felles representant er utpekt. Ved offentliggjøringen skal det tas hensyn til foretakenes berettigede interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger.

3. En bot eller tvangsmulkt kan ildges bare dersom innsigelsene er meddelt som fastsatt i nr. 1.

4. Samtidig som Kommisjonen oversender sine innsigelser, skal den fastsette fristen for når partene kan uttale seg skriftlig.

5. Kommisjonen skal fastsette en frist for partenes angivelse av hvilke deler av innsigelsene som etter deres oppfatning inneholder forretningshemmeligheter eller andre fortrolige opplysninger. Dersom de ikke har gjort dette innen den fastsatte fristen, kan Kommisjonen anta at innsigelsene ikke inneholder slike opplysninger.

Artikkelf 4

1. Parter som ønsker å gi uttrykk for sitt syn på de innsigelser som er reist mot dem, skal gjøre dette skriftlig innen fristen nevnt i artikkel 3 nr. 4. Kommisjonen behøver ikke ta hensyn til skriftlige merknader mottatt etter denne fristen.
2. Partene kan i sine skriftlige merknader framlegge alle faktiske forhold som kan tjene til deres forsvar. De kan vedlegge alle relevante dokumenter som bevis for sine påstander og kan dessuten foreslå at Kommisjonen lar personer få uttale seg som kan bekrefte forholdene.

Artikkelf 5

Kommisjonen skal gi de parter som det er reist innsigelser mot, og som har anmodet om det i sine skriftlige merknader, mulighet til å framsette sine argumenter i en muntlig høring.

KAPITTEL III

Uttalelse fra parter som har innsendt anmodning eller klage

Artikkelf 6

Dersom Kommisjonen etter å mottatt en anmodning framlagt i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning nr. 17 eller en klage i henhold til artikkel 10 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 10 i forordning (EOF) nr. 4056/86 eller artikkel 3 nr. 1 i forordning (EOF) nr. 3975/87 på grunnlag av de mottatte opplysninger anser at det ikke er tilstrekkelig grunnlag for å etterkomme anmodningen eller å behandle klagen, skal den underrette den part som har innsendt anmodningen eller klagen, om grunnene og gi vedkommende en frist for å gi uttrykk for sitt syn skriftlig.

Artikkelf 7

Dersom Kommisjonen reiser innsigelser mot et forhold som den har mottatt en anmodning om eller klage på som nevnt i artikkel 6, skal den oversende den part som har inngitt anmodningen eller klagen, en kopi av den ikke-fortrolig utgaven av innsigelsene og gi vedkommende en frist for å gi uttrykk for sitt syn skriftlig.

Artikkelf 8

Kommisjonen kan eventuelt gi parter som har inngitt en anmodning eller klage, anledning til muntlig å gi uttrykk for sitt syn dersom de har anmodet om det i sine skriftlige merknader.

KAPITTEL IV

Uttalelse fra tredjemann

Artikkelf 9

1. Dersom andre parter enn dem nevnt i kapittel II og III anmoder om å få avgj uttalelse og godtgjør en tilstrekkelig interesse, skal Kommisjonen underrette dem skriftlig om saksbehandlingens art og gjenstand og gi dem en frist for å gi uttrykk for sitt syn skriftlig.
2. Kommisjonen kan eventuelt oppfordre partene nevnt i nr. 1 til å utdype sine argumenter under den muntlige høringen av de parter det er reist innsigelser mot, dersom de anmoder om det i sine skriftlige merknader.
3. Kommisjonen kan gi annen tredjemann mulighet til muntlig å gi uttrykk for sitt syn.

KAPITTEL V

Alminnelige bestemmelser

Artikkelf 10

Høringene skal ledes av høringslederen.

Artikkelf 11

1. Kommisjonen skal innkalles de personer som skal uttale seg, til å møte på en dato som den fastsetter.
2. Kommisjonen skal innkalles vedkommende myndigheter i medlemsstatene til å delta i høringen.

Artikkelf 12

1. Personer som innkalles, skal enten møte personlig eller være representert ved lovlige stedfortredere. Føretak og sammenslutninger av føretak kan være representert ved en representant med behørig fullmakt utpekt blant det fast ansatte personale.
2. Personer som høres av Kommisjonen, kan bistås av sin juridiske rådgiver eller av andre kvalifiserte personer godkjent av høringslederen.
3. Muntlige høringar skal ikke være offentlige. Hver person skal høres enkeltvis eller i nærvær av andre innkalte. I sistnevnte tilfelle skal det tas hensyn til foretakenes berettigede interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger.

4. Det skal gjøres lydopptak av hver enkelt persons uttalelser. Lydopptaket skal etter anmodning stilles til rådighet for disse personene i form av en kopi der forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger er slettet.

Artikkel 13

1. De mottatte opplysninger, herunder dokumenter, skal ikke gis videre eller gjøres tilgjengelige når de inneholder forretningshemmeligheter som tilhører noen av partene, herunder parter som Kommisjonen har reist innsigelser mot, parter som har innsendt anmodning eller klage, eller annen tredjemann, eller andre fortrolige opplysninger, eller når det dreier seg om myndighetenes interne saksdokumenter. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak for å muliggjøre dokumentinnsyn, idet det tas behørig hensyn til at det er nødvendig å beskytte forretningshemmeligheter, Kommisjonens interne saksdokumenter og andre fortrolige opplysninger.

2. Enhver part som gjør sitt syn kjent i henhold til bestemmelsene i denne forordning, skal tydelig angi hvilket materiale vedkommende anser som fortrolig, og begrunne dette, og skal innsende en særskilt ikke-fortrolig utgave innen fristen fastsatt av Kommisjonen. Dersom vedkommende ikke har gjort dette innen den fastsatte fristen, kan Kommisjonen anta at merknadene ikke inneholder slikt materiale.

Artikkel 14

Ved fastsettelsen av fristene omhandlet i artikkel 3 nr. 4, artikkel 6 og 7 og artikkel 9 nr. 1 skal Kommisjonen ta hensyn både til den tid som medgår til å utarbeide merknader, og til hvor mye saken haster. Fristen skal være minst to uker og skal kunne forlenges.

KAPITTEL VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 15

1. Forordning (EØF) nr. 99/63 og (EØF) nr. 1630/69 oppheves.
2. Avsnitt II i forordning (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 oppheves.

Artikkel 16

Denne forordning trer i kraft 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 1998.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2843/98**av 22. desember 1998****om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med anmodninger og
meldinger fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og
(EØF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkurransereglene
på transportsektoren(*)**

KOMMISJONEN FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968 om anvendelse av konkurransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei⁽¹⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 29,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 av 22. desember 1986 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport⁽²⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 26,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 3975/87 av 14. desember 1987 om fastsettelse av fremgangsmåten ved anvendelse av konkurransereglene på foretak innen luftrtransport⁽³⁾, sist endret ved forordning (EØF) nr. 2410/92⁽⁴⁾, særlig artikkel 19,

etter samråd med Den rådgivende komité for konkurransesaker på transportområdet, Den rådgivende komité for konkurransesaker på sjøtransportens område, Den rådgivende komité for konkurransesaker på luftrtransportens område og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Erfaringene fra anvendelsen av kommisionsforordning (EØF) nr. 1629/69 av 8. august 1969 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med klager i henhold til artikkel 10, anmodninger i henhold til artikkel 12 og meldinger i henhold

til artikkel 14 nr. 1 i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968⁽⁵⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, av avsnitt I i kommisionsforordning (EØF) nr. 4260/88 av 16. desember 1988 om underretninger, klager, anmodninger og uttalelser i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport⁽⁶⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, og av avsnitt I i kommisionsforordning (EØF) nr. 4261/88 av 16. desember 1988 om klager, anmodninger og uttalelser i rådsforordning (EØF) nr. 3975/87 om fastsettelse av fremgangsmåten ved anvendelse av konkurransereglene på foretak innen luftrtransport⁽⁷⁾, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, har vist at det er nødvendig å forbedre visse saksbehandlingsmessige sider ved forordningene.

- 2) Av klarhetshensyn bør det derfor vedtas en forordning der framgangsmåtene for anmodninger og underretninger i transportsektoren er samlet. Forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 bør derfor erstattes.
- 3) Innsending av anmodninger i henhold til artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og meldinger i henhold til forordningens artikkel 14 nr. 1 samt anmodninger i henhold til artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkel 3 nr. 2 og artikkel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 kan ha viktige rettsvirkninger for hvert av foretakene som er part i en avtale, beslutning eller samordnet opptreden. Hver av partene bør derfor ha rett til å innsende anmodning eller melding til Kommisjonen. Videre bør en part som gjør bruk av retten, underrette de øvrige partene om dette, slik at de har mulighet til å ivareta sine interesser.
- 4) Det påhviler de parter som innsender anmodninger eller meldinger, å gi Kommisjonen en riktig og fullstendig oversikt over de faktiske forhold og omstendigheter som er av betydning for å gjøre et vedtak om den aktuelle avtale, beslutning eller samordnede opptreden.

- 5) For å forenkle og framskynde undersøkelsen bør det fastsettes at det skal brukes én blankett for anmodninger

(*) EFT L 240 av 24.8.1992, s. 18.

(¹) EFT L 209 av 21.8.1969, s. 1.

(²) EFT L 376 av 31.12.1988, s. 1.

(³) EFT L 376 av 31.12.1988, s. 10.

(⁴) EFT L 175 av 23.7.1968, s. 1.

(⁵) EFT L 378 av 31.12.1986, s. 4.

(⁶) EFT L 374 av 31.12.1987, s. 1.

- om negativattest i forbindelse med artikkel 85 nr. 1 og for anmodninger i forbindelse med artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68 og artikkel 85 nr. 3. Det bør være mulig å bruke denne blanketten også ved anmodninger om negativattest i forbindelse med artikkel 86.
- 6) For å forenkle saksbehandlingen bør det innføres én blankett for anmodninger i henhold til artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 3 nr. 2 og artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87. Det bør fastsettes en særskilt blankett for meldinger i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EOF) nr. 1017/68.
- 7) Når det er hensiktsmessig, og dersom partene ber om det, vil Kommisjonen gi dem anledning til å drøfte uformelt og i streng fortrolighet den planlagte avtale, beslutning eller samordnede opptreden for anmodningen eller meldingen innsendes. Dessuten vil den etter at anmodningen eller meldingen er innsendt, opprettholde nært kontakt med partene i den grad dette er nødvendig for å undersøke med dem alle faktiske eller rettslige problemer som den oppdager ved første undersøkelse av saken, og for om mulig å fjerne slike problemer ved forlik.
- 8) Forpliktelsen i henhold til artikkel 5 nr. 5 i forordning (EOF) nr. 4056/86 til å gi Kommisjonen underretning om voldgiftskjennelser og anbefalinger fra forliksinstitusjoner gjelder løsning av tvister om konferansers praksis som nevnt i artikkel 4 og artikkel 5 nr. 2 og 3 i nevnte forordning. Det synes hensiktsmessig å forenkle framgangsmåten for denne underretningen så mye som mulig. Det er derfor hensiktsmessig å fastsette at underretningen skal skje skriftlig, og at teksten til de aktuelle voldgiftskjennelser og anbefalinger skal være vedlagt.
- 9) Bestemmelserne i denne forordning bør få anvendelse også på de tilfeller der det innsendes klager, anmodninger og meldinger i forbindelse med artikkel 53 og artikkel 54 i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Rett til å innsende anmodning eller melding

- Ethvert foretak eller enhver sammenslutning av foretak som deltar i avtaler eller samordnet opptreden, eller enhver sammenslutning av foretak som treffer en beslutning, skal ha rett til å innsende anmodning eller melding til Kommisjonen i henhold til følgende bestemmelser:
 - artikkel 12 eller artikkel 14 nr. 1 i forordning (EOF) nr. 1017/68,
 - artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 4056/86,
 - artikkel 3 nr. 2 og artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87.
- Dersom anmodningen eller meldingen innsendes bare av enkelte og ikke samtlige av partene omhandlet i nr. 1, skal de underrette de øvrige partene.
- Dersom anmodningen eller meldingen er undertegnet av representanter for personer, foretak eller sammenslutninger av foretak, skal slike representanter framlegge skriftlig bevis på at de har fullmakt.
- Ved felles anmodninger eller meldinger bør det utnevnes en felles representant som har fullmakt til å sende og motta dokumenter på vegne av alle parter som innsender anmodning eller melding.

Artikkel 2

Innsending av anmodninger og meldinger

- Anmodninger i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikkel 85 nr. 1 og anmodninger i henhold til artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87 skal innsendes som angitt i blankett TR, som er vist i vedlegg I til denne forordning.

Blankett TR kan benyttes også for anmodninger i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikkel 86.

Meldinger i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EOF) nr. 1017/68 skal innsendes ved hjelp av blankett TR(B), som er vist i vedlegg II til denne forordning.

- Ved innsending av felles anmodninger og felles meldinger skal det benyttes én enkelt blankett.
- Anmodninger og meldinger skal sendes Kommisjonen på adressen angitt i blankettene i én original og 17 kopier sammen med tre kopier av vedlagte dokumenter.
- Dokumenter som vedlegges anmodningen eller meldingen, skal være originaler eller kopier av originaler. Ved bruk av kopier skal den som innsender anmodningen eller meldingen, bekrefte at de er i samsvar med originalen og fullstendige.
- Anmodninger og meldinger skal utferdiges på et av de offisielle språkene i Unionen. Dette språket skal også være saksbehandlingsspråket for den som innsender anmodningen eller meldingen. Dokumenter skal innsendes på originalspråket. Dersom originalspråket ikke er et av de offisielle språkene i Unionen, skal en oversettelse til saksbehandlingsspråket vedlegges.

6. Dersom en anmodning innsendt i henhold til artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 4056/86 eller artikkel 3 nr. 2 og artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87 ikke kommer inn under virkeområdet til forordningen eller forordningene som den ble innsendt i henhold til, skal Kommisjonen så snart som mulig underrette den som har innsendt anmodningen, om at den har til hensikt å behandle anmodningen i henhold til bestemmelsene i en annen forordning eller andre forordninger som gjelder for den aktuelle sak, og anmodningen skal få virkning fra den dag som framgår av artikkel 4. Kommisjonen skal begrunne dette overfor den som har innsendt anmodningen, og gi vedkommende en frist for å innsende eventuelle merknader skriftlig før den behandler anmodningen på grunnlag av bestemmelsene i den annen forordning eller de andre forordningene. Fristen fastsatt av Kommisjonen skal være minst to uker og skal kunne forlenges.

Artikkell 3

Innholdet i anmodninger og meldinger

1. Anmodninger og meldinger skal inneholde de opplysninger og dokumenter som kreves i blankettene. Opplysningene skal være korrekte og fullstendige.
2. Kommisjonen kan gjøre unntak fra plikten til å framlegge særskilte opplysninger eller dokumenter som kreves i blankettene, dersom den anser at de ikke er nødvendige for undersøkelsen av saken.
3. Til den som innsender en anmodning eller melding, skal Kommisjonen omgående utferdige mottakskvittering for anmodningen eller meldingen og for ethvert svar på et brev sendt av Kommisjonen i henhold til artikkel 4 nr. 2.

Artikkell 4

Tidspunkt da anmodninger og meldinger får virkning

1. Med forbehold for nr. 2-5 får anmodninger og meldinger virkning fra den dag da de mottas av Kommisjonen. Når anmodningen eller meldingen sendes som rekommendert brev, får den imidlertid virkning fra datoenvist på avsenderstedets poststempel.
2. Dersom Kommisjonen fastslår at opplysningene i anmodningen, meldingen eller de vedlagte dokumentene er ufullstendige på et viktig punkt, skal den omgående skriftlig underrette innsenderen av anmodningen eller meldingen om dette og fastsette en passende frist for utfylling av opplysningene. I slike tilfeller får anmodningen eller meldingen virkning fra den dag de fullstendige opplysningene mottas av Kommisjonen.

3. Vesentlige endringer i de faktiske forhold som det er gitt opplysning om i anmodningen eller meldingen, og som innsenderen av anmodningen eller meldingen kjenner til eller burde ha kjent til, skal uoppfordret meddeles Kommisjonen omgående.

4. Uriktige eller misvisende opplysninger skal anses som ufullstendige opplysninger.

5. Dersom Kommisjonen ved utlopet av et tidsrom på én måned regnet fra den dag anmodningen eller meldingen ble mottatt, ikke har gitt innsenderen av anmodningen eller meldingen de opplysningene som er nevnt i nr. 2, skal anmodningen eller meldingen anses å ha fått virkning fra den dag Kommisjonen mottok den.

Artikkell 5

Underretning om voldgiftskjennelser og anbefalinger

1. Kommisjonen skal underettes om voldgiftskjennelser og anbefalinger fra forliksinstitusjoner som partene har godtatt, når de innebærer løsning av tvister om den opptreden innen konferanser som er omhandlet i artikkel 4 og artikkel 5 nr. 2 og 3 i forordning (EOF) nr. 4056/86.
2. Plikten til å gi underretning gjelder enhver som er part i en tvist som løses ved voldgift eller anbefaling.
3. Underretninger skal sendes omgående i rekommendert brev vedlagt mottakskvittering eller avleverses mot kvittering. De skal være avfattet på et offisielt språk i Unionen.
4. Dokumenter som vedlegges, skal være originaler eller kopier. Det skal bekreftes at kopier er i samsvar med originalene. Dokumenter skal innsendes på originalspråket. Dersom originalspråket ikke er et offisielt språk i Unionen, skal en oversettelse til et av de offisielle språkene i Unionen vedlegges.

5. Når representanter for foretak, sammenslutninger av foretak eller fysiske eller juridiske personer undertegner underretninger, skal de framlegge skriftlig bevis på at de har fullmakt.

Artikkell 6

Anmodninger og meldinger i forbindelse med artikkel 53 og 54 i EØS-avtalen

Anmodninger og meldinger som innsendes i henhold til artikkel 2 nr. 1 og artikkel 5 nr. 1 i forbindelse med artikkel 53 eller 54 i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, kan utferdiges på et av de offisielle språkene i Unionen eller på et av de offisielle språkene i EFTA-statene.

*Artikkkel 7***Opphevning**

Forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 oppheves.

*Artikkkel 8***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 1998.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I**BLANKETT TR****INNLEDNING**

Blankett TR og dens vedlegg er en integrert del av kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 av 22. desember 1998 om form, innhold og andre enkelheter i forbindelse med anmodninger og meldinger fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkuransereglene på transportsektoren (heretter kalt «forordningen»). Den gir foretak og sammenslutninger av foretak mulighet til å inngi anmodninger i henhold til artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkel 3 nr. 2 og artikkel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Blankett TR er ikke en utfyllingsblankett.

For å lette bruken av blankett TR er det nedenfor gjort nærmere rede for

- i hvilke tilfeller det må innsendes en anmodning (bokstav A),
- til hvilken myndighet (Kommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan) anmodningen bør innsendes (bokstav B),
- til hvilke formål anmodningen kan benyttes (bokstav C),
- hvilke opplysninger som må gis i anmodningen (bokstav D, E og F),
- hvem som kan innsende en anmodning (bokstav G),
- hvordan en anmodning skal inngis (bokstav H),
- hvordan foretakenes forretningshemmeligheter kan beskyttes (bokstav I),
- den videre saksbehandling når anmodningen er innsendt (bokstav J), og
- hvordan visse tekniske betegnelser brukt i besvarelsesdelen av blankett TR bør forstås (bokstav K).

A. I hvilke tilfeller må det innsendes en anmodning?**I. Formålet med EF-traktatens og EØS-avtalens konkuranseregler****1. Formålet med EF-traktatens konkuranseregler**

Formålet med EF-traktatens konkuranseregler er å hindre at konkuransen i det felles marked vris gjennom konkuransebegrensende avtaler eller misbruk av en dominerende stilling. Reglene får anvendelse på ethvert foretak som direkte eller indirekte utover virksomhet i det felles marked, uansett hvor foretaket er etablert.

EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 (teksten til artikkel 85 og 86 er gjengitt i tillegg I til denne blankett) forbyr konkuransebegrensende avtaler, beslutninger og samordnet opptreden (avtaler) som kan påvirke handelen mellom EF-medlemsstater, og i henhold til artikkel 85 nr. 2 skal avtaler og beslutninger som inneholder konkuransebegrensninger, være uten rettsvirkning (selv om Domstolen har fastslått at dersom de begrensende bestemmelsene i slike avtaler kan skilles ut, er bare disse bestemmelsene uten rettsvirkning); i artikkel 85 nr. 3 gjøres det imidlertid unntak for avtaler som har gunstige virkninger, dersom vilkårene der er oppfylt. Artikkel 86 forbyr misbruk av en dominerende stilling som kan ha innvirkning på handelen mellom EF-medlemsstater.

De opprinnelige saksbehandlingsregler for anvendelsen av artikkel 85 og 86, dvs. bestemmelsene om negativatest og unntak i henhold til artikkel 85 nr. 3, ble fastsatt i forordning nr. 17. Imidlertid fastsatte rådsforordning nr. 141⁽¹⁾ at forordning nr. 17 ikke får anvendelse på transportsektoren. Saksbehandlingsreglene for anvendelse av konkuransereglene på transportsektoren er senere fastsatt i forordning (EØF) nr. 1017/68 når det gjelder transport med jernbane, på vei og innlands vannvei, i

⁽¹⁾ Rådsforordning nr. 141/62 av 26. november 1962 om unntak fra anvendelsen av rådsforordning nr. 17 for transportsektoren (EFT 124 av 28.11.1962, s. 2753). Forordningen sist endret ved forordning nr. 1002/67/EØF (EFT 306 av 16.12.1967, s. 1).

rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 når det gjelder sjøtransport, og i forordning (EOF) nr. 3975/87 når det gjelder luftransport (henvisning til disse rettsaktene og til øvrige rettsakter som er nevnt i denne blankett, eller som er av betydning for anmodninger innsendt på blanketten, er oppført i tillegg II til blanketten).

Som forordning nr. 17 viser forordning (EOF) nr. 4056/86 og (EOF) nr. 3975/87 til EF-traktatens artikkel 85 og 86. Forordning (EOF) nr. 1017/68 innfører på sin side grunnleggende konkurranseregler for landtransportsektoren. Artikkel 2, 5, 7 og 8 i forordning (EOF) nr. 1017/68 inneholder bestemmelser som, bortsett fra mindre ulikheter, tilsvarer dem i EF-traktatens artikkel 85 nr. 1, nr. 2 og nr. 3 og artikkel 86. Nevnte bestemmelser i forordning (EOF) nr. 1017/68 skal forstås på samme måte som traktatens artikkel 85 og 86⁽¹⁾.

2. Formålet med EØS-avtalens konkurranseregler

Konkurransereglene i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (inngått mellom Fellesskapet, medlemsstatene og EFTA-statene⁽²⁾) bygger på de samme prinsipper som Fellesskapets konkurranseregler og har samme formål, dvs. å hindre konkurransevidning innenfor EØS som følge av karteller eller misbruk av en dominerende stilling. Reglene får anvendelse på ethvert foretak som direkte eller indirekte utøver virksomhet innenfor EØS, uansett hvor foretaket er etablert.

EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 (teksten til EØS-avtalens artikkel 53, 54 og 56 er gjengitt i tillegg I) forbyr konkurransebegrensende avtaler, beslutninger og samordnet opptreden (avtaler) som kan påvirke handelen mellom Fellesskapet og én eller flere EFTA-stater (eller mellom EFTA-stater), og i henhold til artikkel 53 nr. 2 skal avtaler og beslutninger som inneholder slike konkurransebegrensninger, være uten rettsvirkning; i artikkel 53 nr. 3 gjøres det imidlertid unntak for avtaler som har gunstige virkninger, dersom vilkårene der er oppfylt. Artikkel 54 forbyr misbruk av en dominerende stilling som kan påvirke handelen mellom Fellesskapet og én eller flere EFTA-stater (eller mellom EFTA-stater). Saksbehandlingsreglene for anvendelsen av EØS-konkurransereglene i transportsektoren er fastsatt i forordning (EOF) nr. 1017/68 når det gjelder transport med jernbane, på vei og innlands vannvei, i rådsforordning (EOF) nr. 4056/86 når det gjelder sjøtransport, og i forordning (EOF) nr. 3975/87 når det gjelder luftransport, som for EØS-formål er utfyld med protokoll 21, 22 og 23 til EØS-avtalen.

II. Virkeområdet for EF-traktatens og EØS-avtalens konkurranseregler

Muligheten for anvendelse av artikkel 2, 5 og 8 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 og 86 og EØS-avtalens artikkel 53 og 54 avhenger av omstendighetene i den enkelte sak. Den forutsetter at avtalen eller den samordnede opptreden oppfyller samtlige vilkår i de aktuelle bestemmelser. Dette spørsmålet må følgelig avklares før en anmodning innsendes.

1. Negativattest

I transportsektoren er det bare innen luftransporten det er gitt mulighet for å oppnå negativattest. Negativattestordningen gir foretak mulighet til å få bekreftet om Kommisjonen anser deres avtale eller opptreden som forbudt eller ikke i henhold til EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 eller artikkel 86 eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 eller artikkel 54. Ordningen er regulert ved artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87. Negativattesten gis i form av et vedtak der Kommisjonen fastslår at den på bakgrunn av de faktiske forhold som er kjent for den, ikke finner grunn til å gripe inn i henhold til EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 eller artikkel 86 eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 eller artikkel 54 i forbindelse med avtalen eller opptredenen.

⁽¹⁾ Se førsteinstansdomstolens avgjørelse i sak T-224/94 (Deutsche Bahn v. Kommisjonen, sml. 1997 s. II-1689, domsgrunn nr. 77). Retten fastslo at forordningens artikkel 8 har et formål som ikke er vesentlig forskjellig fra formålet med traktatens artikkel 86.

Det vil imidlertid ha liten hensikt å innsende en anmodning dersom det er åpenbart at avtalen eller oppredenen ikke er forbudt etter de ovennevnte bestemmelser. Kommisjonen har heller ikke plikt til å utstede en negativattest. I artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87 er det fastsatt at «... kan Kommisjonen bekrefte ...». Kommisjonen gjør vanligvis vedtak om negativattest bare dersom et viktig fortolkningsproblem må løses. I andre tilfeller kan den besvare anmodningen ved å oversende en administrativ uttalelse.

Kommisjonen har offentliggjort flere kunngjøringer om fortolkningen av EF-traktatens artikkel 85 nr. 1. I disse defineres visse grupper avtaler som ikke omfattes av forbudet på grunn av sin art eller fordi de er av mindre betydning⁽¹⁾.

2. Unntak

Unntaksordningen i henhold til artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 nr. 3 og EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3 gir foretak mulighet til å inngå avtaler som faktisk innebærer økonomiske fordeler, men som uten unntak ville være forbudt i henhold til artikkel 2 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1. Ordningen er regulert ved artikkel 12 og 13 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 12 og 13 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 5 og 6 i forordning (EOF) nr. 3975/87. Unntaket gjøres i form av et vedtak der Kommisjonen erklærer at artikkel 2 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 og EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 ikke får anvendelse på avtalene beskrevet i vedtaket. Kommisjonen skal angi gyldighetstiden for slike vedtak, den kan knytte vilkår og forpliktelser til sitt vedtak, og den kan også tilbakekalles eller endre vedtak eller forby partene å foreta bestemte handlinger under visse omstendigheter, særlig dersom vedtaket er basert på uriktige opplysninger, eller dersom det er skjedd vesentlige endringer i de faktiske forhold.

Ved forordning (EOF) nr. 1017/68, nr. 4056/86 og nr. 3975/87 er det innført en innsigelsesprosedyre som gir mulighet for rask behandling av anmodninger. Dersom en anmodning er korrekt inngitt i henhold til den aktuelle forordning, dersom den er fullstendig, og dersom avtalen som anmodningen gjelder, ikke har medført at Kommisjonen har innledet saksbehandling på grunn av en klage eller på eget initiativ, skal Kommisjonen offentliggjøre i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* anmodningens hovedinnhold og oppfordre berørt tredjemann, EF-medlemsstater og EFTA-stater dersom anmodningen gjelder EØS-avtalen, til å framlegge sine merknader for Kommisjonen. Dersom Kommisjonen innen en frist på 90 dager regnet fra dagen for offentliggjøringen ikke underretter dem som har innsendt anmodningen, om at det foreligger alvorlig tvil om hvorvidt artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 85 nr. 3 i EF-traktaten eller artikkel 53 nr. 3 i EØS-avtalen kommer til anvendelse, skal avtalen anses for å være unntatt fra forbudet i det tidsrom som er tilbakelagt, og i høyest tre år fra dagen for offentliggjøringen for anmodninger i henhold til forordning (EOF) nr. 1017/68 og i høyest seks år fra dagen for offentliggjøringen for anmodninger i henhold til forordning (EOF) nr. 4056/86 og nr. 3975/87.

Kommisjonen har vedtatt en rekke forordninger om gruppeunntak for avtaler innen luftransportsektoren og sjøtransportsektoren⁽¹⁾.

Et vedtak om unntak i henhold til forordning (EOF) nr. 1017/68, nr. 4056/86 og nr. 3975/87 kan ha tilbakevirkende kraft. Dersom Kommisjonen fastslår at meldte avtaler faktisk er forbudt og ikke kan fritas, og derfor gjør et vedtak som forbyr dem, er partene likevel beskyttet mot å bli ilagt bøter for overtredelser beskrevet i meldingen i tidsrommet mellom anmodningsdagen og vedtaksdagen (artikkel 19 nr. 4 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 12 nr. 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87). Forordning (EOF) nr. 1017/68 gir ikke hjemmel for slik immunitet mot bøter.

⁽¹⁾ Se liste over medlemsstatene og EFTA-stater i tillegg III.

B. Til hvilken myndighet bør anmodningen innsendes?

Anmodninger skal innsendes til vedkommende myndighet på området. Kommisjonen er ansvarlig for anvendelsen av EF-traktatens konkuranseregler. Når det gjelder anvendelsen av EØS-avtalens konkuranseregler, er myndigheten delt.

Kommisjonens og EFTAs overvåkningsorgans myndighet til å anvende EØS-avtalens konkuranseregler følger av avtalens artikkel 56. Anmodninger i forbindelse med avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden som kan påvirke handelen mellom EF-medlemsstatene, skal innsendes til Kommisjonen, med mindre deres virkning på handelen mellom EF-medlemsstatene eller på konkuransen innen Fellesskapet ikke er merkbar, som definert i kommisjonskunngjøring av 1997 om avtaler av mindre betydning⁽¹⁾. Videre hører alle konkurransebegrensende avtaler, beslutninger eller former for samordnet opptreden som påvirker handelen mellom én EF-medlemsstat og én eller flere EFTA-stater, inn under Kommisjonens myndighet, forutsatt at de berørte foretak har mer enn 67 % av sin samlede omsetning i hele EØS innenfor Fellesskapet⁽²⁾. Dersom virkningene av slike avtaler, beslutninger eller former for samordnet opptreden på handelen mellom EF-medlemsstatene eller på konkuransen innen Fellesskapet imidlertid ikke er merkbar, skal anmodningen eventuelt innsendes til EFTAs overvåkningsorgan. Alle andre avtaler, beslutninger og former for samordnet opptreden som kommer inn under EØS-avtalens artikkel 53, skal meldes til EFTAs overvåkningsorgan (hvis adresse er oppført i tillegg III).

Anmodninger om negativattest i forbindelse med EØS-avtalens artikkel 54 skal framlegges for Kommisjonen dersom den dominerende stilling utnyttes bare innen Fellesskapet, eller for EFTAs overvåkningsorgan dersom den dominerende stilling utnyttes bare på EFTA-statenes samlede territorium eller i en vesentlig del av det. Det er bare i tilfeller der den dominerende stilling utnyttes på begge territorier, at ovennevnte regler i forbindelse med artikkel 53 får anvendelse.

Kommisjonen skal legge EF-traktatens konkuranseregler til grunn for sin vurdering. Når saken kommer inn under EØS-avtalen og Kommisjonen skal behandle saken i samsvar med artikkel 56 i nevnte avtale, skal den samtidig anvende EØS-reglene.

C. Formålet med denne blankett

Blankett TR angir de spørsmål som skal besvares, og de opplysninger og dokumenter som skal framlegges når det anmodes om

- negativattest i forbindelse med EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 og/eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87 for avtaler mellom foretak, beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak samt samordnet opptreden,
- unntak i henhold til artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 nr. 3 og/eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3 for avtaler mellom foretak, beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak samt samordnet opptreden.

Anmodninger om unntak i henhold til forordning (EOF) nr. 1017/68, nr. 4056/86 og nr. 3975/87 skal innsendes som fastsatt i blankett TR (se forordningens artikkel 2 nr. 1).

Denne blankett kan benyttes også av foretak som ønsker å anmode om negativattest i forbindelse med EF-traktatens artikkel 86 eller EØS-avtalens artikkel 53 i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87. Det er ikke påkrevd å benytte blankett TR ved anmodning om negativattest i forbindelse med artikkel 86. Foretakene anbefales likevel innstendig å gi alle opplysninger som bes inngitt nedenfor, for å sikre at deres anmodning gir et fullstendig bilde av situasjonen (se artikkel 2 nr. 1 bokstav a) annet punktum i forordningen).

⁽¹⁾ Se tillegg II.

Anmodninger eller meldinger som er gjort på blankett TR utstedt av EFTA-siden, har samme gyldighet. Dersom den aktuelle avtale, beslutning eller oppreten bare kommer inn under EF-traktatens artikkel 85 eller 86, dvs. er uten betydning for EØS, bør imidlertid blanketten utstedt av Kommisjonen benyttes.

D. **Hvilke av blankettens kapitler skal besvares?**

Foretak som ønsker å innsende en anmodning, skal besvare alle tre kapitler i besvarelsesdelen av blanketten. Meldinger i henhold til forordning nr. 17 som dreier seg om en avtale om opprettelse av et strukturelt fellesforetak med sikte på samarbeid, kan behandles etter den hurtige prosedyren. Prosedyren får ikke anvendelse på anmodninger i henhold til forordning (EOF) nr. 1017/68, nr. 4056/86 og nr. 3975/87 fordi nevnte forordninger gir hjemmel for en innsigelsesprosedyre som fastsetter særlege frister.

E. **Nødvendigheten av fullstendige opplysninger**

At Kommisjonen mottar en gyldig anmodning, har to viktige følger. For det første medfører det, i henhold til forordning (EOF) nr. 4056/86 og nr. 3975/87, immunitet mot bøter for anmodninger som er innsendt med sikte på unntak, fra den dag den gyldige anmodningen mottas av Kommisjonen (se artikkel 19 nr. 4 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 12 nr. 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87).

For det andre har Kommisjonen «alle tilgjengelige opplysninger» først etter at den har mottatt en gyldig anmodning, som er nødvendig for at den kan offentliggjøre et sammendrag av anmodningen etter innsigelsesprosedyren i artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 12 i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 3975/87.

Med gyldig anmodning menes for dette formål en anmodning som er fullstendig (se artikkel 3 nr. 1 i denne forordning). Det er to unntak fra denne regelen. For det første: Dersom opplysningsene eller dokumentene som kreves i blanketten, ikke med rimelighet er tilgjengelige for innsenderen av anmodningen, delvis eller i sin helhet, vil Kommisjonen likevel godta anmodningen som fullstendig og dermed gyldig, forutsatt at innsenderen gir en begrunnelse for hvorfor de aktuelle opplysningsene mangler, og etter beste evne anslagsvis oppgir de manglende opplysningsene og angir kildene for anslaget. Innsenderen skal om mulig angi hvor Kommisjonen kan innhente de opplysningsene og dokumenter som mangler. For det andre: Kommisjonen krever bare at det framlegges opplysningsene som er relevante og nødvendige for dens undersøkelse av den meldte transaksjonen. I enkelte tilfeller vil ikke alle opplysningsene som kreves i blanketten, være nødvendige for dette formål. Kommisjonen kan derfor gjøre unntak fra plikten til å gi visse opplysningsene som kreves i blanketten (se artikkel 3 nr. 2 i forordningen). Denne bestemmelse gjør det mulig i hvert enkelt tilfelle å tilpasse anmodningen, slik at det bare gis opplysningsene som er helt nødvendige for Kommisjonens undersøkelse. Formålet er å unngå at foretak, særlig små og mellomstore, pålegges unodige administrative byrder. Dersom opplysningsene eller dokumenter som kreves i blanketten, av denne grunn ikke inngis, bør anmodningen angi årsakene til at opplysningsene anses som unødvendige for Kommisjonens undersøkelse.

Dersom Kommisjonen fastslår at opplysningsene i anmodningen er ufullstendige på et vesentlig punkt, vil den innen én måned etter å ha mottatt den underrette innsenderen skriftlig om dette og angi hvilke opplysningsene som mangler. I slike tilfeller får anmodningen virkning først fra den dag Kommisjonen mottar de fullstendige opplysningsene. Dersom Kommisjonen i løpet av fristen på én måned ikke har underrettet innsenderen om at anmodningen er ufullstendig på et vesentlig punkt, skal anmodningen anses for å være fullstendig og gyldig (se artikkel 4 i forordningen).

Det er også viktig at foretak underretter Kommisjonen om vesentlige endringer i de faktiske forhold, herunder endringer de blir oppmerksomme på etter at anmodningen er innsendt. Kommisjonen skal derfor underrettes omgående om alle endringer i en avtale, beslutning eller samordnet oppreten som er gjenstand for en anmodning (se artikkel 4 nr. 3 i forordningen). Manglende underretning av Kommisjonen om slike vesentlige endringer kan føre til at vedtak om negativattest eller unntak som Kommisjonen har gjort på grunnlag av anmodningen, settes ut av kraft eller tilbakekalles⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 372 av 9.12.1997, s. 13.

⁽²⁾ «Omsetning» i denne sammenheng er definert i artikkel 2, 3 og 4 i protokoll 22 til EØS-avtalen, som er gjengitt i tillegg I.

F. Nødvendigheten av nøyaktige opplysninger

I tillegg til kravet om at anmodningen skal være fullstendig, er det viktig at innsenderen påser at de inngitte opplysninger er nøyaktige (se artikkel 3 nr. 1 i forordningen). Kommisjonen kan ved vedtak ilette foretak eller sammenslutninger av foretak bøter på inntil EUR 5 000 dersom de forsettlig eller uaktsomt inngir uriktige eller misvisende opplysninger i forbindelse med en anmodning (artikkel 22 nr. 1 bokstav a) i forordning (EOF) nr. 1017/68, artikkel 19 nr. 1 bokstav a) i forordning (EOF) nr. 4056/86 og artikkel 12 nr. 1 bokstav a) i forordning (EOF) nr. 3975/87). Slike opplysninger anses dessuten som ufullstendige (se artikkel 4 nr. 4 i forordningen).

G. Hvem kan innsende en anmodning?

Alle foretak som er part i en avtale, beslutning eller opptreden som beskrevet i EF-traktatens artikkel 85 eller 86 og EØS-avtalens artikkel 53 eller 54, kan innsende en anmodning om negativattest i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 3975/87. Alle foretak som er part i en avtale, beslutning eller opptreden som beskrevet i artikkel 2 og 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68 eller i EF-traktatens artikkel 85 og EØS-avtalens artikkel 53 kan innsende en anmodning om unntak. En sammenslutning av foretak kan innsende en anmodning for beslutninger eller samordnet opptreden i forbindelse med sammenslutningens drift.

Ved avtaler og samordnet opptreden mellom foretak er det alminnelig praksis at alle berørte parter innsender en felles anmodning. Kommisjonen anbefaler innstendig en slik framgangsmåte, ettersom den slik kan få kjennskap til alle direkte berørte parters uttalelse samtidig, men den er ikke obligatorisk. Enhver part i en avtale kan på egen hånd innsende en anmodning, men i slike tilfeller bør vedkommende part underrette de øvrige partene i avtalen, beslutningen eller opptredenen om dette (se artikkel 1 nr. 2 i forordningen). Denne parten kan også oversende de øvrige partene en kopi av besvarelsen av blanketten etter eventuelt å ha slettet fortrolige opplysninger og forretningshemmeligheter (se nr. 1.2 i besvarelsesdelen nedenfor).

Dersom det innsendes en felles anmodning, er det dessuten blitt alminnelig praksis å utnevne en felles representant som opptrer på vegne av alle de berørte foretakene, både ved innsendingen av anmodningen eller meldingen og under oppfølgingen av den videre kontakt med Kommisjonen (artikkel 1 nr. 4 i forordningen). Heller ikke denne framgangsmåten er obligatorisk, selv om den er nyttig, og hvert av de foretak som i fellesskap innsender en anmodning, kan undertegne den på egne vegne.

H. Hvordan en anmodning skal inngis

Anmodninger kan inngis på alle offisielle språk i Den europeiske union eller i en EFTA-stat (se artikkel 2 nr. 5 og 6 i forordningen). For å sikre rask saksbehandling anbefales det imidlertid å bruke en EFTA-stats offisielle språk eller arbeidsspråket til EFTAs overvåkningsorgan, som er engelsk, i forbindelse med en anmodning til EFTAs overvåkningsorgan, eller et av Unionens eller EFTA-statenes offisielle språk eller arbeidsspråket til EFTAs overvåkningsorgan i forbindelse med en anmodning til Kommisjonen. Dette språket vil deretter være saksbehandlingsspråket for den som innsendte anmodningen.

Foretakene skal inngi de opplysninger som kreves i blankett TR, ved å benytte dens avsnittsinndeling og nummerering, undertegne en erklæring som angitt i avsnitt 13 nedenfor og vedlegge de nødvendige dokumenter.

De vedlagte dokumentene skal inngis på originalspråket; dersom dette ikke er et offisielt språk i Unionen, må dokumentene oversettes til saksbehandlingsspråket. Dokumentene kan være originaler eller kopier av originaler (se artikkel 2 nr. 4 i forordningen).

Med mindre annet er angitt, skal alle opplysninger som kreves i blanketten, gjelde det kalenderår som går forut for det år anmodningen inngis. Dersom opplysningene ikke med rimelighet kan skaffes til veie ut fra denne forutsetning (f.eks. dersom det er benyttet regnskapsperioder som ikke følger kalenderåret, eller foregående års regnskapstall ennå ikke foreligger), skal de seneste tilgjengelige opplysninger gis, sammen med en begrunnelse for hvorfor det ikke kan gis opplysninger for det kalenderår som går forut for det år anmodningen inngis.

Finansielle opplysninger skal oppgis i den valuta som er benyttet i de offisielle reviderte regnskapene til det eller de berørte foretak, eller i euro. I sistnevnte tilfelle skal den benyttede omregningskurs være den gjennomsnittlige gjeldende omregningskurs for de aktuelle år eller andre aktuelle tidsrom.

Hver anmodning skal innsendes i én original og 17 kopier og vedlagte dokumenter i tre eksemplarer (se artikkel 2 nr. 3 i forordningen).

Anmodningen skal sendes til

Europakommisjonen
Generaldirektoratet for konkurranser (GD IV)
Registreringskontoret
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRUSSEL

eller kan leveres på følgende adresse i offisiell kontortid på Kommisjonens virkedager:

Europakommisjonen
Generaldirektoratet for konkurranser (GD IV)
Registreringskontoret
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 158
B-1040 BRUSSEL.

I. **Tauhetsplikt**

I EF-traktatens artikkel 214, artikkel 27 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikkel 24 i forordning (EØF) nr. 4056/86, artikkel 17 i forordning (EØF) nr. 3975/87, artikkel 9 i protokoll 23 til EØS-avtalen, artikkel 122 i EØS-avtalen og kapittel VI artikkel 27, kapittel IX artikkel 24 og kapittel XI artikkel 17 i protokoll 4 til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol pålegges Kommisjonen, EF-medlemsstatene, EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-statene ikke å gi videre opplysninger som er av en slik art at de er underlagt tauhetsplikt.

På den annen side pålegges Kommisjonen i forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 å offentliggjøre et sammendrag av anmodninger om unntak. Ved offentliggjøringen skal Kommisjonen sørge for at «... det tas hensyn til foretakenes berettigede interesse av å beskytte sine forretningshemmeligheter» (artikkel 12 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikkel 12 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkel 5 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 3975/87).

Før den offentliggjør et sammendrag av anmodningen, vil Kommisjonen sende innsenderen/innsenderne av anmodningen en kopi av teksten den har til hensikt å offentliggjøre.

Dersom et foretak i denne forbindelse mener at dets interesser vil bli skadet dersom noen av opplysningene det er bedt om å inngi, skulle bli offentliggjort eller på annen måte gitt videre til andre foretak, bør det oppføre alle slike opplysninger i et særskilt vedlegg der hver enkelt side er tydelig merket «Forretningshemmeligheter». Foretaket bør også gi en begrunnelse for hvorfor opplysninger oppført som fortrolige eller hemmelige ikke bør gis videre eller offentliggjøres.

J. Den videre saksbehandling

Anmodningen registreres ved registreringsskontoret til Kommisjonens generaldirektorat for konkurranse (GD IV). Den får virkning fra den dag den mottas av Kommisjonen (eller fra datoен på poststempelen dersom den er sendt som rekommendert brev) (se artikkell 4 nr. 1 i forordningen). Det gjelder imidlertid særskilte bestemmelser for ufullstendige anmodninger (se under bokstav E).

Kommisjonen vil utferdige mottakskvittering for alle anmodninger, med angivelse av nummeret tildelt saksmappen. Dette nummeret skal benyttes i all framtidig korrespondanse om anmodningen. Mottakskvitteringen foregriper ikke spørsmålet om hvorvidt anmodningen er gyldig.

Kommisjonen kan innhente ytterligere opplysninger fra partene eller fra tredjemann, og den kan dessuten komme med forslag til endringer i avtalene slik at de kan bli godkjent.

Kommisjonen kan motsette seg en anmodning om unntaksvedtak dersom den har alvorlig tvil om hvilken nytte et unntaksvedtak vil ha for avtalen.

Dersom Kommisjonen, etter å ha reist alvorlig tvil etter innsigelsesprosedyren, har til hensikt å gjøre vedtak om unntak, er den forpliktet til å offentliggjøre et sammendrag og oppfordre tredjemann til å framlegge merknader (artikkell 26 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikkell 23 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkell 16 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 3975/87). Deretter må et foreløpig utkast til vedtak oversendes og drøftes med vedkommende rådgivende komité, som er sammensatt av tjenestemenn fra EF-medlemsstatenes vedkommende myndigheter. Dersom saken kommer inn under EØS-avtalen, vil representanter for EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-statene bli innkalt til å delta. Først da, og forutsatt at intet er skjedd som har endret Kommisjonens holdning, kan den gjøre det planlagte vedtaket.

En sak henlegges ofte uten at det gjøres formelt vedtak, f.eks. fordi det viser seg at avtalene allerede er omfattet av et gruppeunntak, eller fordi de ikke gjør det påkrevd med inngrep fra Kommisjonens side, i allfall under de rådende omstendigheter. I slike tilfeller oversendes en administrativ uttalelse. Selv om en administrativ uttalelse ikke er det samme som et vedtak gjort av Kommisjonen, viser den hvordan Kommisjonens Generaldirektorat for konkurranse (GD IV) vurderer saken ut fra de faktiske forhold den har kjennskap til, noe som betyr at Kommisjonen om nødvendig — f.eks. dersom en avtale påstås å være uten rettsvirkning i henhold til EF-traktatens artikkell 85 nr. 2 og/eller EØS-avtalellens artikkell 53 nr. 2 — vil kunne gjøre et egnet vedtak for å klargjøre den rettslige stilling.

K. Definisjoner brukt i denne blanketts besvarelsesdel

Avtale: Ordet «avtale» benyttes for å betegne alle former for avtaler, dvs. avtaler mellom foretak, beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak samt samordnet oppførsel.

År: Med ordet «år» menes i denne blankett kalenderår, med mindre annet er angitt.

Foretaksguppe: For denne blanketts formål foreligger det en foretaksguppe dersom et foretak

- eier mer enn halvparten av kapitalen eller driftskapitalen i et annet foretak, eller
- rår over mer enn halvparten av stemmerettene i et annet foretak, eller
- har rett til å utnevne mer enn halvparten av medlemmene i et annet foretaks kontrollorgan eller styre eller i organer som rettslig representerer foretaket, eller
- har rett til å lede den forretningsmessige driften av et annet foretak.

Et foretak som kontrolleres i fellesskap av flere andre foretak (fellesforetak), anses for denne blanketts formål å inngå i den foretaksguppen hvert av disse foretak tilhører.

Meldt avtale: en avtale som er emnet for en anmodning framlagt på denne blankett.

Relevant produktmarked: I nr. 5.1 i denne blankett pålegges foretaket eller personen som innsender anmodningen, å definere det eller de relevante markeder for produkter og/eller tjenester som sannsynligvis vil bli berørt av den aktuelle avtalen. Definisjonen(e) benyttes deretter som grunnlag for en rekke andre spørsmål i blanketten. Definisjonen(e) som i denne forbindelse gis av dem som innsender anmodningen, betegnes i blanketten som relevant(e) produktmarked(er).

Relevant geografisk marked: I nr. 5.2 i denne blankett pålegges foretaket eller personen som innsender anmodningen, å definere det eller de relevante geografiske markeder som sannsynligvis vil bli berørt av den aktuelle avtalen. Definisjonen(e) benyttes deretter som grunnlag for en rekke andre spørsmål i blanketten. Definisjonen(e) som i denne forbindelse gis av dem som innsender anmodningen, betegnes i blanketten som relevant(e) geografisk(e) marked(er).

Relevant produktmarked og geografisk marked: Ved en kombinasjon av svarene på nr. 5 gir partene sin definisjon av det eller de relevante markeder som påvirkes av den eller de meldte avtaler. Definisjonen(e) benyttes deretter som grunnlag for en rekke andre spørsmål i blanketten. Definisjonen(e) som i denne forbindelse gis av melderne, betegnes i blanketten som relevant(e) produktmarked(er) og geografisk(e) marked(er).

Parter og innsender: Ordet «part» benyttes for å betegne alle foretak som er part i avtalen som meldes. Ettersom en anmodning kan innsendes av bare et av de foretak som er part i en avtale, benyttes «innsender» for å betegne bare det eller de foretak som faktisk innsender anmodningen.

BLANKETT TR—BESVARELSESDEL

Sørg for at første side i Deres anmodning inneholder ordene «anmodning i samsvar med blankett TR» og eventuelt en eller flere av følgende formuleringer:

- «Anmodning om unntak i henhold til artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68»,
- «Anmodning om unntak i henhold til artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86»,
- «Anmodning om negativattest i henhold til artikkel 3 nr. 2 og/eller unntak i henhold til artikkel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87».

KAPITTEL I

Avsnitt om partene, deres foretaksgrupper og avtalen

Avsnitt 1

Identiteten til de foretak eller personer som innsender anmodningen

- 1.1. Oppfør de foretak som meldingen innsendes på vegne av, og oppgi deres rettslige betegnelse og forretningsnavn, forkortet navn eller vanlig benyttet navn (dersom det avviker fra den rettslige betegnelsen).
- 1.2. Dersom anmodningen innsendes på vegne av bare et eller enkelte av de foretak som er part i avtalen som meldes, bekreft at de øvrige foretakene er blitt underrettet, og oppgi om de har mottatt en kopi av anmodningen der eventuelle fortrolige opplysninger og forretningshemmeligheter er slettet⁽¹⁾. (I slike tilfeller bør en kopi av den redigerte utgaven av anmodningen som er oversendt de øvrige foretakene, vedlegges denne melding.)
- 1.3. Dersom det innsendes en felles anmodning: er en felles representant⁽²⁾ utnevnt⁽³⁾?

Dersom svaret er ja, vennligst gi de opplysingene som kreves i nr. 1.3.1—1.3.3 nedenfor.

Dersom svaret er nei, gi nærmere opplysninger om hvem som er gitt fullmakt til å oppstre på vegne av hver enkelt avtalepart, med angivelse av hvilken avtalepart de representerer.

1.3.1. Representantens navn.

1.3.2. Representantens adresse.

1.3.3. Representantens telefon- og faksnummer.

- 1.4. I tilfeller der én eller flere representanter er utnevnt, skal anmodningen være vedlagt en fullmakt til å oppstre på vegne av foretaket/foretakene som innsender anmodningen.

⁽¹⁾ Se bokstav a) i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikkel 13 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkel 6 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

⁽²⁾ Kommisjonen er klar over at det i unntakstilfeller ikke er praktisk mulig å underrette de øvrige partene i den meldte avtalen om at den er meldt, eller å oversende dem en kopi av anmodningen. Dette kan f.eks. være tilfellet dersom det gis melding om en standardavtale som er inngått med et stort antall foretak. Dersom dette er tilfellet, bør De oppgi årsakene til at det ikke har vært mulig å følge den vanlige framgangsmåten.

⁽³⁾ Med representant menes i dette spørsmål en person eller et foretak som er formelt utnevnt til å innsende anmodningen på vegne av den part eller de parter som inngir anmodningen. Det bør skilles mellom dette forhold og det forhold at anmodningen er

Avsnitt 2

Opplysninger om avtalepartene og de foretaksgroupene de tilhører

- 2.1. Oppgi navn og adresse til partene i den avtalen som meldes, og staten der hovedkontoret befinner seg.
- 2.2. Oppgi arten av den virksomhet som utøves av hver av partene i den avtalen som meldes.
- 2.3. Oppgi navnet på en kontaktperson for hver av avtalepartene samt vedkommendes navn, adresse, telefon- og faksnummer og stilling i foretaket.
- 2.4. Oppgi hvilke foretaksgupper partene i den avtalen som meldes, inngår i. Oppgi i hvilke sektorer foretaksgroupene utøver virksomhet, og hver enkelt foretaksgroupes omsetning på verdensbasis⁽⁴⁾.

Avsnitt 3

Saksbehandling

- 3.1. Oppgi om De har rettet en formell henvendelse til andre konkurransemyndigheter i forbindelse med denne avtalen. Om så er tilfellet, oppgi hvilke myndigheter, hvilken person eller hvilket kontor det gjelder, og kontaktens art. Oppgi i tillegg enhver tidligere saksbehandling hos eller uformell henvendelse til Kommisjonen og/eller EFTAs overvåkningsorgan som De er kjent med, samt enhver tidligere saksbehandling hos nasjonale myndigheter eller ved domstoler i Fellesskapet eller på EFTA-statenes territorium som har forbindelse med denne avtalen, eller enhver annen avtale som har sammenheng med den.
- 3.2. Gi en kort begrunnelse for et eventuelt ønske om at saken behandles som hastesak.
- 3.3. Oppgi om De har til hensikt å framlegge ytterligere opplysninger eller saksforhold som ennå ikke er tilgjengelige, og i så fall på hvilke punkter⁽²⁾.

Avsnitt 4

Fullstendige opplysninger om avtalen

- 4.1. Oppgi art, innhold og formål med hensyn til den avtalen som meldes.
- 4.2. Gi en detaljert beskrivelse av alle bestemmelser i avtalen som kan begrense partenes frihet til å treffe selvstendige forretningsmessige beslutninger, f.eks. med hensyn til
 - innkjøps- eller utsalgspriser, rabatter eller andre handelsvilkår,
 - mengden av de tjenester som skal tilbys,
 - teknisk utvikling eller investering,
 - valg av markeder eller forsyningskilder,
 - kjøp fra eller salg til tredjemann,
 - om det skal anvendes like vilkår for levering av likeverdige tjenester,
 - om ulike tjenester skal tilbys hver for seg eller i fellesskap.

undertegnet av en ansatt i det eller de berørte foretak. I sistnevnte tilfelle er det ikke utnevnt noen representant.

⁽³⁾ Det er ikke obligatorisk å utnevne representanter til å besvare og/eller innsende anmodningen. Dette spørsmålet krever at representanter identifiseres bare dersom innsenderne har valgt å utnevne slike.

⁽⁴⁾ For beregningen av omsetning innen bank- og forsikringssektoren, se artikkel 3 i protokoll 22 til EØS-avtalen.

Dersom De anmoder om anvendelse av innsigelsesprosedyren etter en forordning om gruppeunntak, bes De understrekke de restriksjoner i denne listen som er mer omfattende enn dem som automatisk er unntatt ved den aktuelle forordning.

- 4.3. Oppgi mellom hvilke medlemsstater i Fellesskapet og/eller EFTA-stater⁽¹⁾ handelen kan bli berørt av avtalen. Gi en begrunnelse for dette ved eventuelt å gi opplysninger om handelsstrømmene. Oppgi dessuten om handelen mellom Fellesskapet og EOS og tredjestaer berøres, og gi en begrunnelse også for dette.

KAPITTEL II

Avsnitt om det relevante marked

Avsnitt 5

Det relevante marked

Et relevant produktmarked omfatter alle de produkter og/eller tjenester som forbrukeren anser for å være innbyrdes ombyttbare eller erstattelige på grunn av deres egenskaper, pris og påtenkte bruk⁽²⁾.

Følgende faktorer anses vanligvis å ha betydning for bestemmelsen av det relevante produktmarked og bør tas hensyn til i denne analysen⁽³⁾:

- graden av likhet mellom de aktuelle tjenestene,
- prisforskjeller mellom to tjenester,
- kostnaden ved å skifte mellom to potensielt konkurrerende tjenester,
- etablerte eller befestede forbrukerpreferanser for én tjenestetype eller -gruppe i forhold til en annen,
- tjenestenes bransjeklassifisering (f.eks. en bransjeorganisasjons klassifisering).

Det relevante geografiske marked omfatter det området der de aktuelle foretakene tilbyr sine produkter eller tjenester, der konkurransevilkårene er tilstrekkelig ensartede, og som skiller seg fra tilgrensende områder fordi særlig konkurransevilkårene er vesentlig forskjellige i disse områdene.

Faktorer som har betydning for fastsettelsen av det relevante geografiske marked, omfatter⁽³⁾ de aktuelle tjenestenes art og egenskaper, eventuelle hindringer for markedsadgangen, forbrukerpreferanser, vesentlige forskjeller mellom foretakenes markedsandeler samt betydelige prisforskjeller mellom tilgrensende områder.

- 5.1. Forklar på bakgrunn av ovennevnte faktorer hvilken definisjon av det eller de relevante produktmarkeder som etter Deres mening bør danne grunnlag for Kommisjonens vurdering av anmodningen.

Begrunn Deres anslag eller konklusjoner, og forklar hvordan det er tatt hensyn til faktorene nevnt ovenfor. Oppgi særlig de særskilte produktene eller tjenestene som direkte eller indirekte berøres av den avtalen som meldes, og oppgi de tjenestegrupper som anses å være erstattelige etter Deres markedsdefinisjon.

I spørsmålene som følger, vil denne (disse) definisjonen(e) betegnes som «det eller de relevante produktmarkeder».

- 5.2. Forklar definisjonen av det eller de relevante geografiske markeder som etter Deres mening bør danne grunnlag for Kommisjonens vurdering av anmodningen.

Begrunn Deres anslag eller konklusjoner, og forklar hvordan det er tatt hensyn til faktorene nevnt ovenfor. Oppgi særlig de stater der partene utøver virksomhet på det eller de relevante

⁽²⁾ I den utstrekning melderne oppgir de opplysninger som kreves i denne blankett, og som med rimelighet var tilgjengelige for dem på meldingstidspunktet, vil den kjensgjerning at partene har til hensikt senere å inngi ytterligere opplysninger eller dokumentasjon, ikke være til hinder for at meldingen blir gyldig på meldingstidspunktet.

⁽¹⁾ Se liste i tillegg II.

⁽²⁾ Se Kommisjonens melding om definisjonen av det relevante marked i forbindelse med Fellesskapets konkurranserett (EFT C 372 av 9.12.1997, s. 5).

produktmarkeder, og dersom De anser at det relevante geografiske marked omfatter mer enn de enkelte medlemsstater i Fellesskapet eller EFTA-statenes territorium der avtalepartene utover virksomhet, begrunn dette.

I spørsmålene som følger, vil denne (disse) definisjonen(e) betegnes som «det eller de relevante geografiske markeder».

Avsnitt 6

Medlemmer av en foretaksgruppe med virksomhet på de samme markeder som partene

- 6.1. For hver av partene i den avtalen som meldes, inngi en liste over alle foretak som tilhører samme foretaksgruppe, og
 - 6.1.1. som utover virksomhet på det eller de relevante produktmarkeder,
 - 6.1.2. som utover virksomhet på markeder som grenser til det eller de relevante produktmarkeder (dvs. utover virksomhet med hensyn til produkter og/eller tjenester som utgjør ufullkomne eller delvise erstatninger for de produkter og/eller tjenester som omfattes av Deres definisjon av det eller de relevante produktmarkeder).

Slike foretak skal oppgis selv om de selger det aktuelle produktet eller den aktuelle tjenesten på andre geografiske områder enn de områder der partene i den avtalen som meldes, utover virksomhet. For hvert medlem av foretaksgruppen, oppgi navn, hovedkontor, nøyaktig betegnelse på det framstilte produkt eller den framstilte tjeneste samt det geografiske området der virksomheten utover.

Avsnitt 7

Partenes stilling på det/de relevante produktmarked(er)

Opplysningene som kreves i dette avsnitt, gjelder foretaksgruppene som partene tilhører. Det er ikke tilstrekkelig å gi opplysningene bare for de foretak som er direkte berørt av avtalen.

- 7.1. Gi følgende opplysninger for det eller hvert av de relevante produktmarkeder som De har definert i nr. 5.1:
 - 7.1.1. partenes markedsandeler på det relevante geografiske marked i de tre foregående år,
 - 7.1.2. dersom de er forskjellige, partenes markedsandeler a) i EØS i sin helhet, b) i Fellesskapet, c) på EFTA-statenes territorium, d) på hver EF-medlemsstats og EFTA-stats territorium i de tre foregående år⁽¹⁾. For markedsandeler på under 20 %, oppgi hvilke av de følgende områder de ligger innenfor: 0—5 %, 5—10 %, 10—15 %, 15—20 %.

Ved besvarelsen kan markedsandelen beregnes på grunnlag av verdi eller volum. Det må gis en begrunnelse for de oppgitte tall. For hvert svar må derfor markedets samlede verdi/volum oppgis og salg/omsetning for hver av de berørte parter. Også kilden eller kildene for opplysningene bør oppgis (dvs. offisielle statistikker, anslag osv.), og om mulig bør det vedlegges kopier av de dokumenter opplysningene er hentet fra.

(²) Denne listen er imidlertid ikke uttømmende, og innsenderne kan vise til andre faktorer.

(¹) Dersom det relevante geografiske marked er definert som verdensomspennende, skal opplysningene gis for EØS, Fellesskapet, EFTA-statenes territorium og hver EF-medlemsstat. Dersom det relevante geografiske marked er definert som Fellesskapet, skal opplysningene gis for EØS, EFTA-statenes territorium og hver EF-medlemsstat. Dersom markedet er definert som nasjonalt,

Avsnitt 8

Konkurrenters og kunders stilling på det eller de relevante produktmarkeder

Opplysningene som kreves i dette avsnitt, skal gis samlet for partene og ikke for hvert foretak som er direkte berørt av den avtalen som meldes.

For det eller de relevante produktmarkeder og geografiske markeder der partene har en samlet markedsandel på over 15 %, må følgende besvares.

- 8.1 Oppgi partenes fem hovedkonkurrenter. Angi foretakenes navn, og anslå etter beste evne deres markedsandel på det eller de relevante geografiske markeder. Oppgi også adresse, telefon- og faksnummer og om mulig navnet på en kontaktperson for hvert av foretakene.
- 8.2. Oppgi hver av partenes fem hovedkunder. Angi foretakenes navn, adresse, telefon- og faksnummer samt navnet på en kontaktperson.

Avsnitt 9

Markedsadgang og mulig konkurranse på produktmarkeder og geografiske markeder

For det eller de relevante produktmarkeder og geografiske markeder der partene har en felles markedsandel som overstiger 15 %, må følgende besvares.

- 9.1. Beskriv de ulike faktorer som fra en produktmessig synsvinkel påvirker adgangen til det eller de relevante produktmarkeder i det foreliggende tilfelle (dvs. hva det er som forhindrer foretak som for øyeblikket ikke yter tjenester på det eller de relevante produktmarkeder, fra å få adgang til dette (disse) marked(er)). Ta i denne forbindelse eventuelt hensyn til følgende forhold:
 - i hvilket omfang påvirkes markedsadgangen av krav til offentlig godkjenning eller av ulike former for standarder? Er det noen rettslig eller regelverksmessig kontroll av adgangen til disse markedene?
 - i hvilket omfang påvirkes markedsadgangen av behovet for adgang til transportinfrastruktur?
 - i hvilket omfang påvirkes markedsadgangen av tilgangen til rullende materiell, fartøyer, luftfartøyer eller andre transportmidler som er nødvendige for å kunne yte tjenestene?
 - i hvilket omfang påvirkes markedsadgangen av varigheten av kontrakter mellom et foretak og dets leverandører og/eller kunder?
 - hvilken betydning har forskning og utvikling og særlig patentlisenser, knowhow-lisenser og andre rettigheter på disse markedene?
- 9.2. Beskriv de ulike faktorer som fra en geografisk synsvinkel påvirker adgangen til det eller de relevante geografiske markeder i det foreliggende tilfelle (dvs. hva det er som forhindrer foretak som allerede yter tjenester på det eller de relevante produktmarkeder, men på områder utenfor det eller de relevante geografiske markeder, fra å utvide sin virksomhet til det eller de relevante geografiske markeder). Begrunn svaret ved eventuelt å forklare betydningen av følgende faktorer:
 - handelshindringer pålagt ved lov, f.eks. tolltariffer, kvoter osv.,
 - lokale spesifikasjoner eller særskilte tekniske krav,
 - offentlig innkjøpspolitikk,

- adgang til egnede lokale anlegg for distribusjon og detaljsalg,
 - behovet for adgang til transportinfrastruktur,
 - befestede kundepreferanser for lokale merker eller produkter,
 - språk.
- 9.3. Har nye foretak i løpet av de tre seneste år skaffet seg adgang til det eller de relevante produktmarkeder i partenes geografiske salgsområder? Gi disse opplysningene om nykommere fra både en produktmessig og geografisk synsvinkel. Dersom slik adgang er oppnådd, oppgi det eller de aktuelle foretak (navn, adresse, telefon- og faksnummer samt, om mulig, en kontaktperson), og anslå etter beste evne deres markedsandel på det eller de relevante produktmarkeder og geografiske markeder.

KAPITTEL III

Sluttavsnitt

Avsnitt 10

Begrunnelse for anmodning om negativattest

Dersom De anmelder om en negativattest, gi opplysning om

10.1. årsakene, dvs. for hvilke bestemmelser i eller virkninger av avtalen eller opptredenen kan det etter Deres mening stilles spørsmål om forenligheten med konkurransereglene i Fellesskapet og/eller EØS. Dette nummer har som formål å gi Kommisjonen en klarest mulig oppfatning av den tvil som De har i forbindelse med Deres avtale eller opptreden, og som De ønsker avklart ved en negativattest.

Oppgi deretter under de tre følgende nummer de faktiske forhold og årsaker som gjør at De anser at EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 eller artikkel 86 og/eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 eller artikkel 54 ikke får anvendelse, dvs.

10.2. hvorfor avtalen eller opptredenen ikke har som formål eller virkning å hindre, begrense eller vri konkurransen på det felles marked eller på EFTA-statenes territorium i betydelig grad, eller hvorfor Deres foretak ikke har en dominerende stilling eller dets opptreden ikke utgjør misbruk av den, og/eller

10.3. hvorfor avtalen eller opptredenen ikke har som formål eller virkning å hindre, begrense eller vri konkurransen i EØS i betydelig grad, eller hvorfor Deres foretak ikke har en dominerende stilling eller dets opptreden ikke utgjør misbruk av den, og/eller

10.4. hvorfor avtalen eller opptredenen ikke er av en slik art at den i betydelig grad kan påvirke handelen mellom EF-medlemsstatene, mellom Fellesskapet og én eller flere EFTA-stater eller mellom EFTA-statene.

Avsnitt 11

Begrunnelse for anmodning om unntak

Dersom De inngir anmodning om unntak i henhold til artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikkel 85 nr. 3 og/eller EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3, bes De forklare

11.1. hvordan avtalen bidrar til å forbedre produksjonen eller distribusjonen og/eller fremme den tekniske og økonomiske utvikling. Forklar særlig hvordan avtalen bidrar til å forbedre kvaliteten på transporttjenestene, fremmer økt kontinuitet og stabilitet i dekningen av transportbehovene på markeder der tilbud og etterspørsel er underlagt betydelige sesongmessige svingninger, eller øker foretakenes produktivitet.

Forklar særlig grunnene til at disse fordelene forventes å bli et resultat av samarbeidet; har f.eks. partene i avtalen teknologi eller distribusjonssystemer som utfyller hverandre, og som vil gi viktige samarbeidsfordeler (oppgi eventuelt hvilke)? Oppgi også om innsenderne har utarbeidet dokumenter eller foretatt undersøkelser i forbindelse med vurderingen av transaksjonens gjennomførbarhet og de fordeler som kan forventes, og om eventuelle dokumenter eller undersøkelser inneholder anslag over de besparelser eller den forbedrede effektivitet som kan forventes. Vennligst vedlegg kopier av alle slike dokumenter eller undersøkelser,

- 11.2. hvordan forbrukerne sikres en rimelig andel av de fordeler som følger av en slik forbedring eller utvikling. Forklar særlig hvordan avtalen tar tilbørlig hensyn til transportbrukernes interesser,
- 11.3. hvorfor alle konkurransebegrensende bestemmelser i avtalen er absolutt nødvendige for å kunne nå målene som er forkart i nr. 11.1 (dersom De anmoder om å omfattes av en innsigelsesprosedyre, er det særlig viktig at De oppgir og begrunner konkurransebegrensninger som går utover dem som automatisk er unntatt ved de forordninger som får anvendelse). Forklar i denne forbindelse hvorfor fordelene som følger av avtalen oppgitt i Deres svar på nr. 11.1, ikke kan oppnås eller ikke kan oppnås like raskt eller effektivt eller bare til høyere kostnader eller med mindre sikkerhet for å lykkes i) uten at avtalen inngås i sin helhet, og ii) uten de særskilte klausuler og bestemmelser i avtalen som er oppgitt i Deres svar på nr. 4.2,
- 11.4. hvorfor avtalen ikke utelukker konkurranse med hensyn til en betydelig del av de aktuelle produkter eller tjenester.

Avtale 12

Dokumenter som skal innsendes i forbindelse med anmodningen

Den utfylte anmodningen skal utarbeides og innsendes i original. Den skal inneholde seneste utgave av alle avtaler som anmodningen gjelder, og være vedlagt følgende dokumenter:

- a) 17 kopier av selve anmodningen,
- b) tre kopier av årsberetninger og -regnskaper for de tre siste år for alle parter i den avtale, beslutning eller opptreden som meldes,
- c) tre kopier av de seneste interne eller eksterne langsiktige markedsundersøkelser eller planleggingsdokumenter med sikte på å vurdere og analysere det eller de berørte markeder med hensyn til konkurransevilkår, konkurrenter (faktiske og potensielle) og markedsvilkår. I hvert enkelt dokument bør opphavsmannens navn og stilling være angitt,
- d) tre kopier av rapporter og analyser som er utarbeidet av eller for overordnede eller direktører som en vurdering eller analyse av den avtalen som meldes.

Avtale 13

Erklæring

Anmodningen skal avsluttes med følgende erklæring, som skal undertegnes av eller på vegne av alle innsenderne:

«Undertegnede erklærer at opplysningene i denne anmodning etter beste overbevisning er riktige, at de er vedlagt fullstendige kopier av alle dokumenter som kreves i blankett TR, i den utstrekning foretaksguppen som innsenderen/innsenderne tilhører, er i besittelse av dokumentene og har tilgang til dem, at alle anslag er skjønnsmessig angitt etter beste evne på grunnlag av de faktiske forhold, og at alle uttalelser er avgitt i god tro.

Undertegnede er kjent med bestemmelsene i artikkel 22 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikkel 19 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikkel 12 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Sted og dato:

Underskrift:»

Vennligst tilføy navnet på den eller de personer som underskriver anmodningen, og vedkommendes stilling.

Anmodninger som ikke er undertegnet, er ugyldige.

*Tillegg I*TEKSTEN TIL EF-TRAKTATENS ARTIKKEL 85 OG 86, EØS-AVTALENS ARTIKKEL 53, 54
OG 56 OG ARTIKKEL 2, 3 OG 4 I PROTOKOLL 22 TIL NEVNTE AVTALE**EF-traktatens artikkel 85**

1. Enhver avtale mellom foretak, enhver beslutning truffet av sammenslutninger av foretak og enhver form for samordnet opptreden som kan påvirke handelen mellom medlemsstatene, og som har til formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen på det felles marked, skal være uforenlig med det felles marked og forbudt, særlig slike som består i
 - a) å fastsette på direkte eller indirekte måte innkjøps- eller utsalgspriser eller andre forretningsvilkår,
 - b) å begrense eller kontrollere produksjon, avsetning, teknisk utvikling eller investeringer,
 - c) å dele opp markeder eller forsyningskilder,
 - d) å anvende overfor handelspartnere ulike vilkår for likeverdige ytelsjer og derved stille dem ugunstigere i konkurransen,
 - e) å gjøre inngåelsen av kontrakter avhengig av at medkontrahentene godtar tilleggsytelser som etter sin art eller etter vanlig forretningspraksis ikke har noen sammenheng med kontraktsgjenstanden.
2. Avtaler eller beslutninger som er forbudt i henhold til denne artikkel, skal ikke ha noen rettsvirkning.
3. Det kan likevel erklæres at bestemmelsene i nr. 1 ikke skal anvendes på
 - avtaler eller grupper av avtaler mellom foretak,
 - beslutninger eller grupper av beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak, og
 - samordnet opptreden eller grupper av slik opptreden,som bidrar til å bedre produksjonen eller fordelingen av varene eller til å fremme den tekniske eller økonomiske utvikling, samtidig som de sikrer forbrukerne en rimelig andel av de fordeler som er oppnådd, og uten
 - a) å pålegge vedkommende foretak restriksjoner som ikke er absolutt nødvendige for å nå disse mål, eller
 - b) å gi disse foretak mulighet til å utelukke konkurransen for en vesentlig del av de varer det gjelder.

EF-traktatens artikkel 86

Ett eller flere foretaks utilbørlige utnyttelse av sin dominerende stilling på det felles marked eller i en vesentlig del av dette skal være uforenlig med det felles marked og forbudt i den utstrekning den kan påvirke handelen mellom medlemsstatene.

Slik utilbørlig utnyttelse kan særlig bestå i

- a) å påvinge, direkte eller indirekte, urimelige innkjøps- eller utsalgspriser eller andre urimelige forretningsvilkår,
- b) å begrense produksjon, omsetning eller teknisk utvikling til skade for forbrukerne,

- c) å anvende overfor handelspartnerne ulike vilkår for likeverdige ytelsjer og derved stille dem ugunstigere i konkurransen,
- d) å gjøre inngåelsen av kontrakter avhengig av at medkontrahentene godtar tilleggsytelsjer som etter sin art eller etter vanlig forretningspraksis ikke har noen sammenheng med kontraktsgjenstanden.

EØS-avtalens artikkel 53

1. Enhver avtale mellom foretak, enhver beslutning truffet av sammenslutninger av foretak og enhver form for samordnet opptreden som kan påvirke handelen mellom avtalepartene, og som har til formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen innen det territorium som er omfattet av denne avtale, skal være uforenlig med denne avtales funksjon og forbudt, særlig slike som består i
 - a) å fastsette på direkte eller indirekte måte innkjøps- eller utsalgspriser eller andre forretningsvilkår,
 - b) å begrense eller kontrollere produksjon, avsetning, teknisk utvikling eller investeringer,
 - c) å dele opp markeder eller forsyningskilder,
 - d) å anvende overfor handelspartnerne ulike vilkår for likeverdige ytelsjer og derved stille dem ugunstigere i konkurransen,
 - e) å gjøre inngåelsen av kontrakter avhengig av at medkontrahentene godtar tilleggsytelsjer som etter sin art eller etter vanlig forretningspraksis ikke har noen sammenheng med kontraktsgjenstanden.
2. Avtaler eller beslutninger som er forbudt i henhold til denne artikkel, skal ikke ha noen rettsvirkning.
3. Det kan imidlertid erklæres at bestemmelsene i nr. 1 ikke skal anvendes på
 - avtaler eller grupper av avtaler mellom foretak,
 - beslutninger eller grupper av beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak, og
 - samordnet opptreden eller grupper av slik opptreden,som bidrar til å bedre produksjonen eller fordelingen av varene eller til å fremme den tekniske eller økonomiske utvikling, samtidig som de sikrer forbrukerne en rimelig andel av de fordeler som er oppnådd, og uten
 - a) å pålegge vedkommende foretak restriksjoner som ikke er absolutt nødvendige for å nå disse mål, eller
 - b) å gi disse foretak mulighet til å utelukke konkurransen for en vesentlig del av de varer det gjelder.

EØS-avtalens artikkel 54

Et eller flere foretaks utilbørlige utnyttelse av sin dominerende stilling innen det territorium som er omfattet av denne avtale, eller i en vesentlig del av det, skal være forbudt og uforenlig med denne avtales funksjon i den utstrekning den kan påvirke handelen mellom avtalepartene.

Slik utilbørlig utnyttelse kan særlig bestå i

- a) å påtvinge, direkte eller indirekte, urimelige innkjøps- eller utsalgspriser eller andre urimelige forretningsvilkår,

- b) å begrense produksjon, avsetning eller teknisk utvikling til skade for forbrukerne,
- c) å anvende overfor handelspartnere ulike vilkår for likeverdige ytelsjer og derved stille dem ugunstigere i konkurransen,
- d) å gjøre inngåelsen av kontrakter avhengig av at medkontrahentene godtar tilleggsytelsjer som etter sin art eller etter vanlig forretningspraksis ikke har noen sammenheng med kontraktsgjenstanden.

EØS-avtalens artikkel 56

1. Enkeltsaker som kommer inn under artikkel 53 i denne avtale, skal behandles av overvåkningsorganene i samsvar med følgende bestemmelser:
 - a) Enkeltsaker som påvirker handel bare mellom EFTA-statene, skal behandles av EFTAs overvåkningsorgan.
 - b) Med forbehold for bokstav c) skal EFTAs overvåkningsorgan, i henhold til artikkel 58, protokoll 21 og dens gjennomføringsregler, protokoll 23 og vedlegg XIV, behandle de saker der de berørte foretak omsetning innen EFTA-statenes territorium utgjør 33 prosent eller mer av foretakenes omsetning innen det territorium som omfattes av denne avtale.
 - c) EF-kommisjonen skal behandle de øvrige saker, herunder også de saker under bokstav b) hvor handelen mellom EF-stater påvirkes, under hensyntagen til bestemmelsene i artikkel 58, protokoll 21, protokoll 23 og vedlegg XIV.
2. Enkeltsaker som kommer inn under artikkel 54, skal behandles av overvåkningsorganet innen hvis område det konstateres at et foretak har en dominerende stilling. Bestemmelsene i nr. 1 bokstav b) og c) får anvendelse bare når slik dominans konstateres innen begge overvåkningsorganers område.
3. Enkeltsaker som kommer inn under nr. 1 bokstav c), og hvor virkningen på handelen mellom EFs medlemsstater eller på konkurransen innen Fellesskapet ikke er nevneverdig, skal behandles av EFTAs overvåkningsorgan.
4. Betegnelsene foretak og omsetning er for denne artikkels formål definert i protokoll 22.

Artikkel 2, 3 og 4 i protokoll 22 til EØS-avtalen

Artikkel 2

«Omsetning» i henhold til avtalens artikkel 56 skal omfatte alle beløp som, på det territorium som omfattes av avtalen, følger av de berørte foretakets salg av varer og ytelse av tjenester som inngår i foretakets ordinære virksomhet i løpet av det siste regnskapsåret, etter fradrag av salgsrabatter, merverdiavgift og andre avgifter med direkte tilknytning til omsetningen.

Artikkel 3

Omsetning skal erstattes med følgende:

- a) for kreditinstitusjoner og andre finansinstitusjoner, balansesummen multiplisert med forholdet mellom fordringer overfor kreditinstitusjoner og kunder som følge av transaksjoner med valutainnlendinger på det territorium som omfattes av avtalen, og fordringenes samlede beløp,
- b) for forsikringsforetak, verdien av bruttopremier mottatt fra valutainnlendinger på det territorium som omfattes av avtalen, som skal omfatte alle innbetalte og uteslående beløp i forbindelse med forsikringsavtaler tegnet av eller på vegne av forsikringsforetaket, herunder utgående gjenforsikringspremier, etter fradrag av skatt og parafiskale avgifter som oppkrevdes på grunnlag av individuelle premiebeløp eller samlet premieverdi.

Artikkelf 4

1. Som unntak fra definisjonen av omsetning i henhold til artikkel 2 i denne protokoll skal omsetning i forbindelse med anvendelse av avtalens artikkel 56 omfatte:
 - a) for avtaler, beslutninger truffet av foretakssammenslutninger og samordnet opptreden i forbindelse med distribusjons- og forsyningsordninger mellom ikke-konkurrerende foretak, alle beløp som følger av salg av de varer eller ytelse av de tjenester som er gjenstand for avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden, og av andre varer eller tjenester som brukerne anser som likeverdige på grunn av egenskaper, pris og bruksområde,
 - b) for avtaler, beslutninger truffet av foretakssammenslutninger og samordnet opptreden i forbindelse med ordninger for teknologioverføring mellom ikke-konkurrerende foretak, alle beløp som følger av salg av de varer eller ytelse av de tjenester som er et resultat av den teknologi som er gjenstand for avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden, og alle beløp som følger av salg av de varer eller ytelse av de tjenester som teknologien skal forbedre eller erstatte.
 2. Dersom det ikke kan påvises omsetning fra salg av varer eller ytelse av tjenester på det tidspunkt ordninger omhandlet i nr. 1 bokstav a) og b) begynner å gjelde, får den alminnelige bestemmelse i artikkel 2 likevel anvendelse.
-

Tillegg II

LISTE OVER RELEVANTE TEKSTER

(per 1. februar 1999)

(Dersom De mener det er mulig at Deres avtale ikke behøver å meldes i henhold til en av disse forordninger eller kunngjøringer, anbefales De å skaffe Dem et eksemplar av den aktuelle teksten).

Gjennomføringsforordninger⁽¹⁾

- Rådsforordning (EØF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968 om anvendelse av konkurransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei (EFT L 175 av 23.7.1968, s. 1), sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.
- Rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 av 22. desember 1986 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport (EFT L 378 av 31.12.1986, s. 4), sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige.
- Rådsforordning (EØF) nr. 3975/87 av 14. desember 1987 om fastsettelse av fremgangsmåten ved anvendelse av konkurransereglene på foretak innen luftrtransport (EFT L 374 av 31.12.1987, s. 1), sist endret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 (EFT L 240 av 24.8.1992, s. 18).
- Kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 av 22. desember 1998 om form, innhold og andre enkelheter i forbindelse med anmodninger og meldinger fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkurransereglene på transportsektoren.

Forordninger om gruppeunntak

- Artikkelf 4 i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968 om anvendelse av konkurransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei, sist endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige (unntak for grupper av små og mellomstore bedrifter).
- Artikkelf 3 og 6 i rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 av 22. desember 1986 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport, sist endret ved tiltredelsessakten for Østerrike, Finland og Sverige (unntak for avtaler mellom transportører som gjelder drift av regelbundne sjøtransporttjenester, og unntak for avtaler mellom transportbrukere og linjekonferanser som gjelder bruk av regelbundne sjøtransporttjenester).
- Kommisjonsforordning (EF) nr. 870/95 av 20. april 1995 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier som driver linjefart (konsortier) i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 479/92 (EFT L 89 av 21.4.1995, s. 7). Forordningens artikkelf 7 fastsetter en innsigelsesprosedyre.
- Kommisjonsforordning (EØF) nr. 1617/93 av 25. juni 1993 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden som gjelder felles planlegging og samordning av ruteplaner, felles drift, tariffkonsultasjoner om transport av passasjerer og gods ved ruteflyging og fordeling av tidsluker i lufthavnene (EFT L 155 av 26.6.1993, s. 18), sist endret ved forordning (EF) nr. 1523/96 (EFT L 190 av 31.7.1996, s. 11). Se også kunngjøringen om framgangsmåten for underretninger til Kommisjonen i henhold til artikkelf 4 og 5 i Kommisjonsforordning (EØF) nr. 1617/93 (EFT C 177 av 29.6.1993, s. 6).

skal opplysningene gis for EØS, Fellesskapet og EFTA-statenes territorium.

⁽¹⁾ Når det gjelder saksbehandlingsregler som anvendes av EFTAs overvåkningsorgan, se artikkelf 3 i protokoll 21 til EØS-

Kunngjøringer av allmenn art⁽¹⁾

- Kunngjøring fra Kommisjonen om avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forbindelse med samarbeid mellom foretak (EFT C 75 av 29.7.1968, s. 3). I kunngjøringen defineres former for samarbeid om markedsundersøkelser, regnskap, forskning og utvikling, felles bruk av produksjonsanlegg, lagerlokaler eller transportinnretninger, midlertidige arbeidsfellesskaper, salgs- eller ettersalgsservice, reklame og kvalitetsmerking som Kommisjonen anser for ikke å være omfattet av forbudet i artikkel 85 nr. 1.
- Kunngjøring fra Kommisjonen om dens vurdering av visse underleverandøravtaler i forbindelse med EF-traktatens artikkel 85 nr. 1 (EFT C 1 av 3.1.1979, s. 2).
- Kunngjøring fra Kommisjonen om vurderingen av fellesforetak i henhold til EF-traktatens artikkel 85 (EFT C 43 av 16.2.1993, s. 2). Kunngjøringen omhandler prinsippene for vurderingen av fellesforetak.
- Melding fra Kommisjonens om avklaring av Kommisjonens rekommendasjoner om anvendelsen av konkuransereglene på nye transportinfrastrukturprosjekter (EFT C 298 av 30.9.1997, s. 5).
- Kunngjøring fra Kommisjonen om bøtefritak eller bøtenedsettelse i kartellsaker (EFT C 207 av 18.7.1996, s. 4).
- Kunngjøring fra Kommisjonen om interne saksbehandlingsregler for behandling av anmodninger om adgang til saksdokumentene i saker som gjelder EF-traktatens artikkel 85 og 86, EKSF-traktatens artikkel 65 og 66 og rádsforordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT C 23 av 23.1.1997, s. 3).
- Kunngjøring om avtaler av underordnet betydning som ikke omfattes av artikkel 85 nr. 1 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap (EFT C 372 av 9.12.1997, s. 13).
- Kunngjøring fra Kommisjonen om definisjonen av det relevante marked i forbindelse med Fellesskapets konkuranseregelverk (EFT C 372 av 9.12.1997, s. 5).

En samling av disse tekstene (pr. 30. juni 1994) er offentliggjort av Kontoret for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner (ref. Vol I: ISBN 92-826-6759-6, CM-29-93-A01-EN-C). Tekstene er tilgjengelige også på hjemmesiden til GD IV, «GD IV — konkurranse i Europa»:

<http://europa.eu.int/comm/dg04home.htm>

I henhold til EØS-avtalen vil tekstene få anvendelse også for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

avtalen og de relevante bestemmelser i protokoll 4 til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol.

Tillegg III

**LITTE OVER EF-MEDLEMSSTATER OG EFTA-STATER, KOMMISJONENS
ADRESSE OG ADRESSEN TIL EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN,
LITTE OVER KOMMISJONENS INFORMASJONSKONTORER I FELLESSKAPET
OG I EFTA-STATENE SAMT ADRESSE TIL VEDKOMMENDE MYNDIGHETER I
EFTA-STATENE**

På offentliggjøringsdagen for dette vedlegg har Det europeiske fellesskap følgende medlemsstater: Belgia, Danmark, Det forente kongerike, Finland, Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland, Portugal, Spania, Sverige, Tyskland og Østerrike.

På offentliggjøringsdagen for dette vedlegg er følgende EFTA-stater part i EØS-avtalen:
Island, Liechtenstein og Norge.

Kommisjonens generaldirektorat for konkurranser har følgende adresse:

Europakommisjonen
Generaldirektoratet for konkurranser
200, rue de la Loi
B-1049 BRUSSEL
Tlf. (32 2) 299 11 11
<http://europa.eu.int/comm/dg04>

EFTAs overvåkningsorgans direktorat for konkurranser og statsstøtte har følgende adresse:

EFTAs overvåkningsorgan
Direktoratet for konkurranser og statsstøtte
74, rue de Trèves
B-1040 BRUSSEL
Tlf. (32 2) 286 18 11
Faks (32 2) 286 18 00
<http://www.efta.int>

Kommisjonens informasjonskontorer i Fellesskapet har følgende adresse:

BELGIA
Commission Européenne
Bureau en Belgique
Europese Commissie
Bureau in België
73, rue Archimède/Archimedesstraat
B-1040 Bruxelles/Brussels
Tlf. (32 2) 295 38 44
Faks (32 2) 295 01 66
<http://europa.eu.int/comm/represent/be>

DANMARK
Europa-Kommissionen
Repræsentation i Danmark
Østergade 61 (Højbrohus)
Postboks 144
DK-1004 København K
Tlf. (45) 33 14 41 40
Faks (45 33) 11 12 03

<http://europa.eu.int/dk>

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND
Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
Zitelmannstraße 22
D-53113 Bonn
Tlf. (49 228) 53 00 90
Faks (49 228) 53 00 95 0, 53 00 91 2.

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in Berlin
Kurfürstendamm 102
D-10711 Berlin 31
Tlf. (49 30) 896 09 30
Faks (49 30) 892 20 59

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in München
Erhardtstraße 27
D-80331 München
Tlf. (49 89) 202 10 11
Faks (49 89) 202 10 15
<http://www.eu-kommission.de>

HELLAS
Europaiki Epitropi
Antiprosopia stin Ellada
2 Vassilissis Sofias
GR-Athina 10674
Tlf. (30 1) 725 10 00
Faks (30 1) 724 46 20
<http://www.forthnet.gr/ee>

SPANIA
Comisión Europea
Representación en España
46 Paseo de la Castellana
E-28046 Madrid
Tlf. (34 1) 431 57 11
Faks (34 1) 432 17 64

Comisión Europea
Representación en Barcelona
Av. Diagonal, 407 bis
18 Planta
E-08008 Barcelona
Tlf. (34 3) 415 81 77
Faks (34 3) 415 63 11

<http://www.euroinfo.cce.es>

FRANKRIKE
Commission européenne
Représentation en France
288, boulevard Saint-Germain
F-75007 Paris
Tlf. (33 1) 40 63 38 00
Faks (33 1) 45 56 94 17/18/19

Commission européenne
Représentation à Marseille
CMCI
2, rue Henri Barbusse
F-13241 Marseille, Cedex 01
Tlf. (33 4) 91 91 46 00
Faks (33 4) 91 90 98 07
<http://europa.eu.int/france>

IRLAND
European Commission
Representation in Ireland
18 Dawson Street
Dublin 2
Ireland
Tlf. (353 1) 662 51 13
Faks (353 1) 662 51 18

ITALIA
Commissione europea
Rappresentanza in Italia
Via Poli 29
I-00187 Roma
Tlf. (39 6) 69 99 91
Faks (39 6) 679 16 58, 679 36 52

Commissione europea
Ufficio di Milano
Corso Magenta 59
I-20123 Milano
Tlf. (39 2) 467 51 41
Faks (39 2) 480 12 535

LUXEMBOURG
Commission européenne
Représentation au Luxembourg
Bâtiment Jean-Monnet
rue Alcide de Gasperi
L-2920 Luxembourg
Tlf. (352) 430 13 49 35

Faks (352) 430 13 44 33

NEDERLAND

Europese Commissie
Bureau in Nederland
Korte Vijverberg 5
NL-2513 AB Den Haag
Nederland
Tlf. (31 70) 346 93 26
Faks (31 70) 364 66 19
<http://www.dds.nl./plein/europa>

ØSTERRIKE

Europäische Kommission
Vertretung in Österreich
Kärtner Ring 5-7
A-1010 Wien
Tlf. (43 1) 516 18
Faks (43 1) 513 42 25
<http://www.europa.or.at>

PORUGAL

Comissão Europeia
Gabinete em Portugal
Centro Europeu Jean Monnet
Largo Jean Monnet, 1-10
P-1250 Lisboa
Tlf (351 1) 350 98 00
Faks (351 1) 350 98 01/02/03
<http://euroinfo.ce.pt>

FINLAND

Euroopan komissio
Suomen edustusto
Europeiska kommissionen
Representationen i Finland
31 Pohjoiseplanadi/Norra esplanaden 31
FIN-00100 Helsinki/Helsingfors
Tlf. (358 9) 622 65 44
Faks (358 9) 65 67 28 (lehdistö ja tiedotus/press och information)

SVERIGE

Europeiska Kommissionen
Representation i Sverige
Nybrogatan 11, Box 7323
S-10390 Stockholm
Tlf. (46 8) 562 444 11
Faks (46 8) 562 444 12
<http://www.eukomm.se>

DET FORENTE KONGERIKE

European Commission
Representation in the United Kingdom
Jean Monnet House
8 Storey's Gate
London SW1 P3 AT
United Kingdom
Tlf. (44 171) 973 19 92

Faks (44 171) 973 19 00, 973 19 10

European Commission
Representation in Northern Ireland
Windsor House
9/15 Bedford Street
Belfast BT2 7EG
United Kingdom
Tlf. (44 12 32) 24 07 08
Faks (44 12 32) 24 82 41

European Commission
Representation in Wales
4 Cathedral Road
Cardiff CF1 9SG
United Kingdom
Tlf. (44 12 22) 37 16 31
Faks (44 12 22) 39 54 89

European Commission
Representation in Scotland
9 Alva Street
Edinburgh EH2 4PH
United Kingdom
Tlf. (44 131) 225 20 58
Faks (44 131) 226 41 05
<http://www.cec.org.uk>

Kommisionens informasjonskontor i EFTA-statene har følgende adresse:

NORGE
Europakommisjonens delegasjon i Norge
Haakon VIIIs gate 10 (9. etasje)
N-0161 OSLO
Tlf. (47) 22 83 35 83
Faks (47) 22 83 40 55

Skjemaer for meldinger og anmodninger samt mer utførlige opplysninger om konkurransereglene i EØS kan også fås ved henvendelse til følgende kontorer:

ISLAND
Samkeppnisstofnun (Icelandic Competition Authority)
Laugavegi 118
Pósthólf 5120
IS-125 Reykjavík
Iceland
Tlf. (354 5) 527422
Faks (354 5) 627442

LIECHTENSTEIN
Amt für Volkswirtschaft (Office of National Economy)
Gerberweg 5
FL-9490 Vaduz
Tlf. (41 75) 236 68 73
Faks (41 75) 236 68 89

NORGE
Konkuransetilsynet
Postboks 8132 Dep.
N-0033 OSLO
Norway
Tlf. (47) 22 40 09 00
Faks (47) 22 40 09 99

*VEDLEGG II***BLANKETT TR(B)⁽¹⁾**

Denne blankett og vedlagte dokumenter skal innsendes i én original og 17 kopier, vedlagt kopi av beviset på at representanten har fullmakt.

Dersom det ikke er tilstrekkelig plass ut for hvert spørsmål, bes De benytte ekstra ark, og angi hvilket punkt i blanketten de gjelder.

TIL EUROPAKOMMISJONEN

Generaldirektoratet for konkurranse
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel.

Melding av en avtale, beslutning eller samordnet opptreden i henhold til artikkel 14 nr. 1 i rådsforordning (EOF) nr. 1017/68 med henblikk på å oppnå en erklæring om at forbudet i artikkel 2 ikke får anvendelse, fastsatt med tanke på krisesituasjoner i henhold til forordningens artikkel 6⁽²⁾.

I. Opplysninger om partene

1. Navn, fornavn og adresse til den person som inngir meldingen. Dersom vedkommende opptrer som fullmektig, skal også navn og adresse til foretaket eller sammenslutningen av foretak som er representert, oppgis, samt navn, fornavn og adresse til eiere eller deltagere, eller for juridiske personer, de lovlige stedfortredere.

Representantene skal framlegge bevis på at de har fullmakt.

Dersom meldingen inngis av flere personer eller på vegne av flere foretak, skal opplysningsene gis for hver person eller hvert foretak.

2. Navn og adresse til de foretak som er part i avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden, samt navn, fornavn og adresse til eiere eller deltagere, eller for juridiske personer, de lovlige stedfortredere (dersom disse opplysningsene ikke er gitt i I.1).

Dersom bare enkelte av foretakspartene deltar i inngivelsen av meldingen, bes De oppgi hvilke skritt som er tatt for å underrette de øvrige foretakene.

Disse opplysningsene kreves ikke for standardavtaler (se punkt II.2 bokstav b)).

3. Dersom det i henhold til avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden opprettes et selskap eller felles foretakende, bes De oppgi selskapets eller foretakendets navn og adresse samt representantenes navn, fornavn og adresse.
4. Dersom et selskap eller felles foretakende er gitt ansvaret for gjennomføringen av avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden, bes De oppgi selskapets eller foretakendets navn og adresse samt representantenes navn, fornavn og adresse.

Et eksemplar av vedtekten skal være vedlagt.

5. Ved en beslutning truffet av en sammenslutning av foretak bes De oppgi sammenslutningens navn og adresse samt representantenes navn, fornavn og adresse.

⁽¹⁾ Se dessuten tilsvarende kunngjøringer offentliggjort av EFTAs overvåkningsorgan.

⁽²⁾ Meldinger inngitt på blankett TR(B) utstedt av Kommisjonen og den tilsvarende blankett utstedt av EFTA-siden har samme gyldighet. Alle henvisninger til EFTA-statene skal forstås som henvisninger til de EFTA-statene som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

⁽³⁾ Se dessuten denne forordning, tilpasset for EØS-formål (nr. 10 i vedlegg XIV til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «EØS-avtalen»).

Et eksemplar av vedtekten skal være vedlagt.

6. Dersom foretakene er etablert eller har sitt hovedkontor utenfor EØS, bes De oppgi navn og adresse til en representant eller filial som er etablert i EØS.

II. Opplysninger om innholdet i avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden

1. Gjelder avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden transport
 - med jernbane,
 - på vei,
 - på innlands vannvei

eller virksomhet utøvd i tilknytning til transport?
2. Dersom innholdet foreligger i skriftlig form, bes De vedlegge en kopi av den fullstendige teksten, med mindre annet er bestemt i bokstav a) og b) nedenfor.
 - a) Dreier det seg bare om en rammeavtale eller rammebeslutning?

Dersom svaret er ja, legg ved en kopi av den fullstendige teksten til de enkelte avtaler og gjennomføringsbestemmelser.
 - b) Dreier det seg om en standardavtale, dvs. en avtale som foretaket som inngir meldingen, jevnlig inngår med bestemte personer eller grupper av personer?

Dersom svaret er ja, behøver bare teksten til standardavtalen være vedlagt.
3. Dersom innholdet ikke eller bare delvis foreligger i skriftlig form, bes De gi en beskrivelse av det ut for dette punkt.
4. Gi i alle tilfeller følgende tilleggsopplysninger:
 - a) dato for avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden,
 - b) ikrafttredelsesdato og eventuelt planlagt gyldighetstid,
 - c) gjenstand: en nøyaktig beskrivelse av vedkommende transporttjeneste(r) eller enhver annen gjenstand som avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden gjelder,
 - d) formålene med avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden,
 - e) vilkårene for tiltredelse, heving eller tilbakekalling,
 - f) sanksjoner som kan rettes mot deltakende foretak (konvensjonalbot, ansvarsfraskrivelse osv.).

III. Hvordan formålene med avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden skal oppnås

1. Oppgi om og i hvilket omfang avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden gjelder
 - overholdelse av visse transportpriser og -vilkår eller andre driftsvilkår,
 - begrensning eller kontroll av transporttilbudet, den tekniske utvikling eller investeringer,

- deling av transportmarkeder,
- begrensninger i adgangen til å inngå transportavtaler med tredjemann (eksklusivavtale),
- anvendelse av ulike vilkår for tilsvarende tjenester.

2. Dreier avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden seg om transporttjenester

- a) innen én og samme EF-medlemsstat eller EFTA-stat?
- b) mellom EF-medlemsstatene?
- c) mellom EFTA-statene?
- d) mellom Fellesskapet og én eller flere EFTA-stater?
- e) mellom en EF-medlemsstat eller EFTA-stat og tredjestaer?
- f) mellom tredjestaer, i transitt gjennom én eller flere EF-medlemsstater og/eller én eller flere EFTA-stater?

IV. Beskrivelse av de vilkår som avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden må oppfylle for å være unntatt fra forbudet i artikkell 2

Oppgi i hvilket omfang

- 1. det er forstyrrelser i transportmarkedet,
- 2. avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden er nødvendig for å redusere forstyrrelsene,
- 3. avtalen, beslutningen eller den samordnede opptreden ikke utelukker konkurranse i betydelige deler av det aktuelle transportmarked.

V. Oppgi om De har til hensikt å framlegge ytterligere saksforhold, og i så fall på hvilke punkter

Undertegnede erklærer at opplysningene gitt over og i vedleggene er riktige. Undertegnede er kjent med bestemmelsene i artikkell 22 nr. 1 bokstav a) i forordning (EOF) nr. 1017/68.

Sted og dato:

Underskrift:

2000/EØS/50/10	EØS-komiteens beslutning nr. 55/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	115
	Rådsforordning (EF) nr. 2135/98 av 24. september 1998 om endring av forordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport og direktiv 88/599/EØF om gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 3820/85 og forordning (EØF) nr. 3821/85	117
2000/EØS/50/11	EØS-komiteens beslutning nr. 56/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	140
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2121/98 av 2. oktober 1998 om gjennomføringsregler for rådsforordning (EØF) nr. 684/92 og (EF) nr. 12/98 om dokumenter for persontransport med turvogn og buss	155
2000/EØS/50/12	EØS-komiteens beslutning nr. 57/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)	171
	Rådsdirektiv 98/50/EU av 29. juni 1998 om endring av direktiv 77/187/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ivaretakelse av arbeidstakernes rettigheter ved overdragelse av foretak, bedrifter eller deler av bedrifter	172
2000/EØS/50/13	EØS-komiteens beslutning nr. 58/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	177
	Kommisjonsvedtak 98/634/EU av 2. oktober 1998 om fastsettjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til madrassar	178
2000/EØS/50/14	EØS-komiteens beslutning nr. 59/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	185
	Kommisjonsvedtak 98/433/EU av 26. juni 1998 om fastsettjing av harmoniserte kriterium for å gje dispensasjon i medhald av føresegnehene i artikkel 9 i rådsdirektiv 96/82/EU om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer	186
2000/EØS/50/15	EØS-komiteens beslutning nr. 60/99 av 30. april 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak	188
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2842/98 av 22. desember 1998 om partenes uttalelser i visse framgangsmåter i henhold til EF-traktatens artikkel 85 og 86	190
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98 av 22. desember 1998 om form, innhold og andre enkeltheter i forbindelse med anmodninger og meldinger fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ved anvendelse av konkurransereglene på transportsektoren	194
3.	Parlamentarikerkomiteen for EØS	
4.	Den rådgivende komité for EØS	
II	EFTA-ORGANER	
1.	EFTA-statenes faste komité	
2.	EFTAs overvåkningsorgan	
3.	EFTA-domstolen	
III	EF-ORGANER	
1.	Rådet	
2.	Kommisjonen	
3.	Domstolen	